

Inapoi la [Coruptia din Romania – in direct pe Web](http://www.geocities.com/pwcromania/rblog.html)
<http://www.geocities.com/pwcromania/rblog.html>

Catre Tribunalul Timis
Dosar nr. 8905/C/2004
Termen : 16.02.2005

Domnule Presedinte,

Subsemnatul SZEKELY EUGEN, domiciliat in Ottawa, Canada, 13A Howick Place
prin mandatar GEORGESCU NICOLETA MARIANA, domiciliata in Timisoara, Aleea
F.C. Ripensia nr. 19 et 7 ap. 46 judetul Timis doresc sa aduc urmatoarele

COMPLETARI SI PRECIZARI LA CEREREA DE CHEMARE IN JUDECATA

1. Faptele ilicite

1.1 Considerente legale

Pentru a dovedi **faptele ilicite** de care se fac vinovati lichidatorii COMTIM-ului, SC PricewaterhouseCoopers Management Consultants SRL, enumeram mai jos multiplele articole ale Legii 10/2001 si a normelor de aplicare cuprinse in HG 498/2003 pe care acestia le-au incalcat in mod premeditat si cu buna-stiinta pentru a-si urma telurile oneroase. Pe langa citarea textelor de lege oferim in unele cazuri si interpretarile domnului profesor universitar dr. Ioan Adam din lucrarea sa de specialitate – **Legea nr. 10/2001. Regimul juridic aplicabil imobilelor preluate abuziv** - editia a III-a.

- **Obligativitatea legala a restituirii in natura a imobilului revendicat**

- o **art. 20 alin 1 Legea 10/2001**

„Legea 10/2001 - art. 20 alin 1 „Imobilele - terenuri si constructii - preluate in mod abuziv, indiferent de destinatie, care sunt detinute la data intrarii in vigoare a prezentei legi de o regie autonoma, o societate sau companie

nationala, o societate comerciala la care statul sau o autoritate a administratiei publice centrale sau locale este actionar ori asociat majoritar, de o organizatie cooperatista sau de orice alta persoana juridica, vor fi restituite persoanei indreptatite, in natura, prin decizie sau, dupa caz, prin dispozitie motivata a organelor de conducere ale unitatii detinatoare.”

Articolul 20 aliniatul 1 din Legea 10/2001, dupa cum arata domnul profesor universitar dr. Ioan Adam in lucrarea sa de specialitate – Legea nr. 10/2001. Regimul juridic aplicabil imobilelor preluate abuziv - editia a III-a, pagina 342, „statueaza fara putinta de tagada ca imobilele terenuri si constructii desigur preluate abuziv, atentie, indiferent de destinatie, detinute de entitatile juridice enumerate, care sunt actionari majoritari, **in mod obligatoriu vor face obiectul reparatiei numai prin restituire in natura**. Observam ca aceste persoane juridice detinatoare nu au alta posibilitate juridica decat aceea de a emite decizia de restituire in natura...” Ioan Adam subliniaza inca o data, in acelasi paragraf, mentionand ca **aceasta obligativitate „rezulta fara echivoc din redactarea textului de lege in mod imperativ statuandu-se „vor fi restituite persoanei indreptatite in natura”**.

- o **HG 498/2003 art. 20.1 - normele metodologice de aplicare unitara a Legii nr. 10/2001 referitoare la art. 20 alin 1 din Legea 10**

“ 20.1. Prevederea alin. (1) al art. 20 din lege are semnificatii juridice multiple, respectiv:

- statueaza indisponibilizarea imobilelor restituibile pe calea prevazuta de lege cu privire la orice alte proceduri legale care tind sa înstraineze imobilul respectiv catre alte persoane, altele decat cele îndreptatite potrivit legii; ca atare, sunt înlaturate de la aplicare cu privire la aceste bunuri prevederile Legii nr. 64/1995 sau ale Legii nr. 213/1998, cu completarile ulterioare;

- indisponibilizarea respectiva opereaza începand cu data de 14 februarie 2001 chiar daca notificarea a fost facuta la o data ulterioara;

- indisponibilizarea acestor bunuri are drept scop primordial îndeplinirea obligatiei de restituire în natura catre adevaratul proprietar;

- restituirea în natura este obligatorie în cazul în care unitatea detinatoare este regie autonoma, societate sau companie nationala, societate comerciala la care statul sau o autoritate a administratiei publice centrale ori locale este actionar (S.A.) sau asociat (S.R.L.) majoritar ori de catre o organizatie cooperatista sau de orice alta persoana juridica (orice alta persoana juridica vizeaza si acele entitati de drept public - ministere, prefecturi, Agentia Domeniilor Statului si altele asemenea); ”

In acelasi articol se statueaza, din nou, **obligativitatea restituirii in natura in cazul in care unitatea detinatoare este o societate comerciala in care statul este actionar (S.A.) majoritar.**

- o art. 7 alin 1 Legea 10/2001 si art 7.1. din normele metodologice ale L 10/2001 – HG 498/2003

„7. Art. 7 din lege:

- (1) De regula, imobilele preluate în mod abuziv se restituie in natura.*
- (2) Daca restituirea in natura este posibila, persoana indreptatita nu poate opta pentru masuri reparatorii prin echivalent decat în cazurile expres prevazute de prezenta lege.*

Norme metodologice:

7.1. Norma prevazuta la alin. (1) al art. 7 din lege consacra principiul restituirii în natura si numai acolo unde aceasta masura nu este posibila urmeaza sa se acorde alte masuri reparatorii prevazute de lege (semnificatia sintagmei nu este posibila este complexa fie ca restituirea nu este posibila datorita afectatiunii, fie ca bunul nu mai exista, fie ca exista o prevedere expresa care indica o alta masura reparatorie alternativa). »

Acest articol 7 alin. 1 ce intareste din nou, obligativitatea restituirii in natura a imobilelor revendicate, precizeaza ca **refuzul restituirii**, in cazul in care unitatea detinatoare foloseste sintagma „nu este posibila”, **poate fi invocat doar in urmatoarele cazuri**: restituirea nu este posibila datorita afectatiunii, bunul nu mai exista, „**fie ca exista o prevedere expresa care indica o alta masura reparatorie alternativa**”.

- **Interzicerea introducerii imobilului revendicat in cadrul procedurii reorganizarii judiciare si a falimentului**

- o **HG 498/2003 art. 20.1 - normele metodologice de aplicare unitara a Legii nr. 10/2001 referitoare la art. 20 alin 1 din Legea 10**

In **HG.-ul 498 din 2003** care contine normele metodologice de aplicare unitara a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989 se precizeaza prin art. 20 alin (1) ca **imobilele revendicate sant excluse de la prevederile Legii nr. 64/1995, indisponibilizare ce opereaza începand cu data de 14 februarie 2001!**

- o **HG 498/2003 art. 1 pct. f) - normele metodologice de aplicare unitara a Legii nr. 10/2001**

*„Art. 1 punctul f) **prevederile legii au caracter de complinire în raport cu alte acte normative reparatorii speciale anterioare si, în masura în care acestea din urma contin alte masuri, prevederile legii se aplica cu prioritate în raport cu respectivele masuri. De asemenea, masurile reparatorii prevazute***

de lege prevaleaza asupra altor proceduri care tind sa înlature de la restituirea în natura bunuri care fac obiectul acesteia (de exemplu: începând cu data intrării în vigoare a legii, imobilele preluate în mod abuziv nu pot intra în averea debitorului în cazul declansării procedurii falimentului, potrivit prevederilor Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare si a falimentului, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare; indisponibilizarile generate de calificarea regimului de proprietate prin actele subsidiare emise în temeiul Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publica si regimul juridic al acesteia, cu completarile ulterioare, se mentin numai în masura în care acestea fac obiectul procedurii prevazute de art. 16 din lege).”

In acelasi HG 498 din 2003 in art. 1 pct. f) se statueaza din nou in felul urmator – masurile reparatorii prevazute de lege prevaleaza asupra altor proceduri care tind sa înlature de la restituirea în natura bunuri care fac obiectul acestuia – imobilele preluate in mod abuziv nu pot intra in averea debitorului in cazul declansării procedurii falimentului

Citam din lucrarea lui Ioan Adam – Legea nr. 10/2001. Regimul juridic aplicabil imobilelor preluate abuziv - editia a III-a, paginile 342 si 343 in care autorul se refera la dispozitiile legii 10/2001 si HG-ului 498/2003 de indisponibilizare a imobilelor revendicat analizand in mod precis o situatie identica cu cazul de fata:

„Indisponibilizarea priveste orice operatiune juridica care sa vizeze dreptul de dispozitie juridica asupra imobilului, cat si aplicarea unor prevederi din legi speciale, cum ar fi cele ale Legii nr. 64/1995 referitoare la procedura falimentului sau ale Legii nr. 213/1998, privind proprietatea publica. Daca, de exemplu, societatea comerciala care are actionar majoritar statul sau o autoritate a administratiei publice locale sau centrale, este supusa procedurii lichidarii judiciare, imobilul a carui restituire este solicitata de persoana indreptatita nu va intra in compunerea masei credale tocmai pentru ca prin lege este indisponibilizat la dispozitia acesteia.

*Asadar, este fara echivoc ca persoana indreptatita intr-o astfel de situatie nu are decat posibilitatea formularii unei cereri de restituire în natura, iar **persoana detinatoare nu are alta varianta decat cea a restituirii în natura a imobilului, neavand posibilitatea sa aprecieze asupra oportunitatii restituirii în natura si sa propuna reparatia prin echivalent.**”*

- **Obligativitatea restituirii în natura a imobilului revendicat liber de orice sarcini**

- **Art. 9 alin 1 din L 10 /2001 si art. 9.1 si 9.2 din HG 498/2003**

„9. Art. 9 din lege:

(1) Imobilele preluate în mod abuziv, indiferent în posesia cui se afla în prezent, se restituie în natura în starea în care se afla la data cererii de restituire si libere de orice sarcini.

Norme metodologice:

9.1. *Sintagma indiferent în posesia cui se afla în prezent are semnificatia, pe de o parte, ca incidenta legii este stabilita erga omnes, indiferent de calitatea detinatorului (minister, institutie publica etc.) si, pe de alta parte, are semnificatia stabilirii momentului în functie de care se face calificarea unitatii detinatoare, respectiv cel care detinea imobilul respectiv la data intrarii în vigoare a legii (prezent se raporteaza la momentul nasterii juridice a dreptului la restituire). În cazul în care, dupa data intrarii în vigoare a legii, un imobil notificat potrivit legii a fost transferat în administrarea unei alte entitati, aceasta din urma devine entitate detinatoare investita cu solutionarea notificarii. Entitatea initial notificata are obligatia de a transmite notificarea si documentatia aferenta entitatii detinatoare si totodata de a înstiinta în mod expres persoana îndreptatita despre aceasta situatie.*

9.2. *Sintagma libere de orice sarcini nu are semnificatia exonerarii de raspundere a unitatii detinatoare în raport cu terte persoane ca urmare a neexecutarii unor contracte civile sau comerciale care vizau imobilul respectiv. În cazul societatilor comerciale cu capital de stat (majoritar sau minoritar - cazul în care cota detinuta de stat acopera valoarea imobilului), aceasta sintagma instituie prevalenta restituirii în natura a imobilului catre persoana îndreptatita, indiferent daca aceasta s-ar afla în concurs cu alti creditorii ai persoanei juridice debitoare (creditori ipotecari sau cu garantii privilegiate, inclusiv creditorii unitatii debitoare în cadrul procedurii falimentului). Prevalenta restituirii în natura în raport cu alte proceduri legale este o consecinta si a prevederii art. 52 din lege care înlatura de la aplicare orice alte prevederi contrare care tind sa indisponibilizeze bunul de la restituirea în natura.”*

- **Decizia de aprobare a restituirii in natura constituie titlu executoriu pentru punerea in posesie**

- **Art. 23 alin 4 din L 10 /2001 si art. 23.4, 23.7 si 23.8 din HG 498/2003**

„23. Art. 23 din lege:

(4) *Decizia sau, după caz, dispozitia de aprobare a restituirii în natură a imobilului face dovada proprietății persoanei îndreptățite asupra acestuia, are forta probantă a unui înscris autentic si constituie titlu executoriu pentru punerea în posesie, după îndeplinirea formalităților de publicitate imobiliară.*

Norme metodologice:

23.4. *Dispozitiile alin. (4) si (5) ale art. 23 din lege consacră regimul complex al dispozitiei de aprobare a restituirii în natură:*

- este asimilată înscrisului sub formă autentică;
- constituie actul juridic de bază pentru efectuarea formalităților de publicitate imobiliară (de aceea este necesar ca dispozitia/decizia de restituire să cuprindă datele de identificare a noului proprietar, a imobilului restituit, cu suprafetele construite, terenul aferent si vecinătățile);

- constituie titlu executoriu, după îndeplinirea formalităților de publicitate imobiliară.

23.7. Dispozitia de aprobare a restituirii în natură este un act administrativ de putere care atestă restituirea proprietății și care, o dată îndeplinite formalitățile de publicitate imobiliară, se consolidează ca titlu de proprietate supus regulilor prevăzute de dreptul comun (devine act de proprietate în sensul prevederilor Codului civil).

23.8. După efectuarea formalităților de publicitate imobiliară de către noul proprietar, dispozitia de aprobare a restituirii în natură nu mai poate fi revocată de entitatea care a dispus-o.”

- **Distrugerile și degradările cauzate imobilelor revendicate de la data intrării în vigoare a L 10/2001 și până la predarea efectivă cad în sarcina detinatorului**

- o **Art. 42 alin 1 și alin 2 din L 10 /2001**

„Art. 42. -

(1) Distrugerile și degradările cauzate imobilelor care fac obiectul prezentei legi după intrarea în vigoare a acesteia și până în momentul predării efective către persoana îndreptățită cad în sarcina detinatorului imobilului

(2) Detinatorul imobilului, în prezenta persoanei îndreptățite, va încheia un proces-verbal privind starea de fapt a imobilului, în termen de cel mult 15 zile de la data solicitării.”

Prin aliniatul 2 al art. 42 din Legea 10/2001 **detinatorul imobilului este obligat să încheie un proces-verbal privind starea imobilului**, în termen de cel mult 15 zile de la data solicitării!

1.2 Preludiul unei ilegalități

În după amiaza zilei de 26 martie 2001, în restaurantul „Rustic Club” m-am întâlnit cu Radu Bufan care în acel moment coordona lichidarea SC COMTIM SA din partea lichidatorului PwC (PricewaterhouseCoopers). Scopul declarat al acestei întâlniri era găsirea unei modalități de rezolvare a problemei imobilului pe care în acel moment îl revendicam în cadrul dosarului nr. 8532/C/2000 de la Curtea de Apel Timisoara, lichidatorul marturisind că este dispus să accepte o soluție rapidă în această problemă.

Discuția avută, a fost unilaterală și extrem de directă, propunerea lui Radu Bufan fiind: „Noi vindem imobilul iar tu primești o parte din bani.”

Eu am replicat, „Nu, îmi vei da imobilul înapoi așa cum spune legea!”

„Pai dacă nu vrei să negociezi”, a spus Radu Bufan, „o să te ținem prin procese pe ani de zile. Și o să vindem și imobilul cuiva, de n-o să-l mai vezi niciodată!”

Este evident că domnul Radu Bufan, care cum vom arăta în acest document nu admite public nici măcar actele pe care le-a semnat, va nega că respectiva

conversatie a avut loc in acest fel. Desigur nu va putea nega ca intalnirea a avut loc, deoarece avem o persoana terta ca martor si in acelasi timp la „negocierea” oficiala care a avut loc a doua zi, 27 martie 2001, dupa suspendarea procesului de la Curtea de Apel, Radu Bufan a mentionat in fata reprezentantilor PwC si a av. Florin Scriciu ca ne-am intalnit in ziua precedenta.

Prin introducerea acestei conversatii, pe care am facut-o cunoscuta si in memoriile mele repetate si insistente la adresa PwC-ului in Romania, Anglia si Statele Unite, doresc s-o pun in perspectiva actiunilor pe care le-a intreprins PwC-ul incepand din acea data si pana in ziua de azi.

1.3 Actul initiator al unei ilegalitati

Observand prevederile legii 10/2001, prezentate la punctul 1.1 al acestui document, semnat de Emilian Radu in calitate de lichidator al COMTIM-ului, se constata ilegalitatea refuzului restituirii in natura a imobilului (introdus in anexa la paginile 1 si 2). Acest document a fost transmis in forma unui comunicat lipsit de orice forma legala (numar de inregistrare, data de emitere sau continut conform Legii 10/2001).

Refuzul restituirii in natura, prin argumentele ilegale folosite de Emilian Radu, **reprezinta actul initial de baza pe care PwC-ul in colaborare cu clientul lor Agrotorvis si reprezentantul legal Florin Scriciu au construit o strategie menita:**

- a. sa mentina ilegal in posesia lui S.C. COMTIM (in lichidare) imobilul creand in mod artificial o situatie litigioasa ilegala
- b. sa exploateze situatia litigioasa creata, vanzand in secret (contract sub semnatura privata, nepublicat in ziare locale de circulatie) „obligatia” ca Agrotorvis sa preia proprietatea in momentul solutionarii favorabile a litigiului creat prin refuzul ilegal al restituirii in natura efectuat de paratul PwC
- c. sa foloseasca imobilul in cadrul procedurii de lichidare a COMTIM-ului, economisind plata chiriei (asa cum declara cu mandrie ziarului Evenimentul Zilei directorul sectiei lichidari a PwC-ului Speranta Munteanu)
- d. sa transmita titlul acestui imobil pe o suma infima (80.000 USD) fata de valoarea sa reala (valoare estimata de Emilian Radu fiind de peste 700.000 USD) companiei reprezentata de investitorul italian Renatto Andreta, in scopul obtinerii de catre compania acestuia a unui castig imens (asa cum rezulta dintre discrepanta uriasa intre valoarea imobilului estimata de Emilian Radu si valoarea de vanzare a „obligatiei” catre Agrotorvis de a prelua proprietatea)
- e. sa subinchirieze imobilul (asa cum arata Protocolul introdus de Agrotorvis) in mod gratuit lui SC Agrotorvis SRL si partial lui COMTIM Group in schimbul platii cheltuielilor de intretinere.

Daca prevederile legale obligau lichidatorul la restituirea in natura a imobilului revendicat prin procedura dupa Legea 10/2001, argumentele oferite de Emilian Radu, Presedintele Uniunii Nationale a Practicienilor in Reorganizare si Lichidare (UNPRL), trebuiesc relevate in extenso in acest document pentru a fi

savurate si retinute de catre Instanta **ca o dovada a intentiei fara de tagada a PwC-ului**, prin distinsii sai reprezentanti, **de a incalca legea 10/2001**

„Restituirea in natura a imobilului solicitat de dumneavoastra nu este posibila intrucat:

- a) imobilul a fost si este in prezent sediul social al societatii;*
- b) imobilul este strict necesar activitatii societatii, in acesta desfasurandu-si activitatea intreg personalul lichidatorului si in el aflandu-se intreaga arhiva si documentatia privind averea societatii. Toate tranzactiile privind lichidarea patrimoniului si alte activitati multiple, tehnice, economice, financiare si administrative se desfasoara zilnic in acest imobil.*
- c) Societatea se afla in plin proces de lichidare a bunurilor si a drepturilor patrimoniale ale SC „COMTIM” SA, volumul acestora fiind foarte mare si de o complexitate deosebita. In acest proces de lichidare sunt implicati judecatorul sindic, comitetul creditorilor si lichidatorul. In prezent, lichidarea bunurilor care se face sub controlul judecatorului sindic este realizata in procent de cca 40%.*
- d) Imobilul a suferit transformari (imbunatatiri si modificari) structurale fata de starea in care el se afla la data preluarii in anul 1950.”*

Avand in vedere cele de mai sus, **semnatarul documentului Emilian Radu**, persoana care ia pozitie vehementa impotriva coruptiei in prezentarile sale, **ar trebui sa explice de ce prezenta arhivelor si a documentatiei unei societati falimentare impiedica realizarea unui act reparatoriu a unei injustitii ce dateaza de mai bine de 51 de ani?** De asemenea, **de ce procesul de lichidare in toata „complexitatea sa deosebita” sau chiar afirmatia aberanta ca imobilul este sediul social al societatii (in lichidare falimentara) poate sa sustraga un imobil obtinut ilegal de statul roman de la restituire?**

In mod evident, primele trei argumente ilegale ale lui Emilian Radu sant bazate pe situatia societatii COMTIM care se afla in lichidare in momentul formularii cererii de restituire. Desigur **aceasta situatie era irelevanta pentru procedura de revendicare a imobilului dupa Legea 10/2001, legea obligand la o restituire fara o alta optiune posibila** (vezi considerentele legale prezentate la punctul 1.1). De asemenea, contrar prevederilor art. 7 alin 1. completate cu precizarile din normele metodologice acest refuz al restituirii in natura a imobilului s-a facut prin ridicole argumente (prezenta arhivei societatii sau faptul ca imobilul este sediul societatii, etc) ce nu sant „prevederi exprese ce indica o masura reparatorie alternativa” asa cum indica legea 10/2001 (vezi 1.1)!

Cu toate acestea, in continuarea corespondentei de la Emilian Radu, contrar afirmatiei pe care a facut-o la punctul c al argumentelor ridicole oferite (lichidarea bunurilor este realizata in procent de 40%), acesta decide sa includa, intr-un mod intentionat stangaci ca prezentare (paragraf de incheiere legat de paragraful b) al punctului 2.), urmatorul anunt:

„In conformitate cu dispozitiile art. 1704 din Codul Civil, art. 24 din legea 10/2001 coroborate cu cele ale art. 23, lit. J din legea nr. 64/1995 republicata, este posibila si

incheierea unei tranzactii in legatura cu imobilul, avand in vedere situatia speciala a detinatorului acestuia, precum si regimul juridic al imobilului.”

Cu alte cuvinte, cu toate ca refuzul ilegal a fost motivat cu argumente aberante, Presedintele Uniunii Nationale a Practicienilor in Reorganizare si Lichidare (UNPRL) si seful lichidatorilor de la PwC, **Emilian Radu, isi rezerva dreptul de a valorifica imobilul** (a carui restituire a refuzat-o, printre altele deoarece „lichidarea a fost completata doar in masura de 40%”), **in cadrul procedurii de lichidare prin legea 64/1995**. Emilian Radu ne previne prin aceasta vicaleana notificare ca intentioneaza sa incalce si prevederile art. 1 alin f din normele de aplicare ale L 10/2001 prin care precizeaza ca **masurile reparatorii prevazute de lege prevaleaza asupra altor proceduri**.

Din cele prezentate mai sus si din documentele depuse si prevederile legii, este evident ca expertul in lichidare al PwC-ului, Emilian Radu, lichidator al COMTIM-ului a pus bazele unei situatii litigioase (Emilian Radu citeaza art. 24 ale carui aliniate 7 si 8 se refera la rezolvarea litigiilor), prin refuzul ilegal si aberant al restituirii in natura a imobilului rezervandu-si in acelasi timp „dreptul” (in viziunea sa si a colaboratorilor sai) de a incheia o tranzactie cu imobilul respectiv. Completand planul sau, Emilian Radu si colaboratorii (vor fi citati in acest document) mi-a oferit in schimbul imobilului „(oarecare) despagubiri banesti” care dupa cum prevede legea 10/2001 si dupa cum au declarat (inclusiv Emilian Radu si Florin Scriciu) reveneau statului Roman.

Astfel, in situatia ideala intrevazuta de Emilian Radu si colaboratorii sai, proprietarul ar fi fost despagubit de catre statul Roman (fara ca ei sa fie preocupati de valoarea acestei despagubiri sau modalitatea in care se va produce aceasta) iar lichidatorii ar fi vandut (tranzactat) imobilul cu mult inainte ca proprietarul sa primeasca vreo despagubire. Faptul ca Curtea Europeana a Drepturilor Omului (CEDO), prin jurisprudenta creata in cazurile similare, a acordat proprietarilor pagubiti de catre statul Roman despagubiri la nivelul real al valorii imobilelor revendicate (imobilul a fost evaluat de insusi Emilian Radu la peste 700.000USD) nu a parut sa-i preocupe pe lichidatorii PWC. In mod evident, **PwC a considerat ca daca isi permit sa pagubeasca proprietarul pot sa pagubeasca si Statul Roman!**

Reamintim singura varianta legala a lichidatorului este cea aratat de domnul profesor universitar dr. Ioan Adam:

Citam din lucrarea lui Ioan Adam – Legea nr. 10/2001. Regimul juridic aplicabil imobilelor preluate abuziv - editia a III-a, paginile 342 si 343 in care autorul se refera la dispozitiile legii 10/2001 si HG-ului 498/2003 de indisponibilizare a imobilelor revendicate analizand in mod precis o situatie identica cu cazul de fata:

„Indisponibilizarea priveste orice operatiune juridica care sa vizeze dreptul de dispozitie juridica asupra imobilului, cat si aplicarea unor prevederi din legi speciale, cum ar fi cele ale Legii nr. 64/1995 referitoare la procedura falimentului sau ale Legii nr. 213/1998, privind proprietatea publica. Daca, de exemplu, societatea comerciala care are actionar majoritar statul sau o autoritate a administratiei publice locale sau centrale, este supusa procedurii

lichidarii judiciare, imobilul a carui restituire este solicitata de persoana indreptatita nu va intra in compunerea masei credale tocmai pentru ca prin lege este indisponibilizat la dispozitia acesteia.

Asadar, este fara echivoc ca persoana indreptatita intr-o astfel de situatie nu are decat posibilitatea formularii unei cereri de restituire in natura, iar persoana detinatoare nu are alta varianta decat cea a restituirii in natura a imobilului, neavand posibilitatea sa aprecieze asupra oportunitatii restituirii in natura si sa propuna reparatia prin echivalent.”

ATENTIE! In documentul de refuz al restituirii imobilului (comunicarea lui Emilian Radu) **nu ni se cere sa facem dovada dreptului prin care revendicam imobilul respectiv si nici o alta dovada a identitatii dintre Klein Ionas si Klein Eugen!** Acest fapt a fost constatat chiar de Curtea de Apel Timisoara in cadrului dosarului nr. 7328/C/2003 pe data de 18 martie 2004 cand in Incheiere (inclusa la paginile 3 si 4 din anexa), Instanta respingand exceptia lipsei calitatii active a reclamantilor apelanti, ridicata de COMTIM, constata ca:

„cu ocazia emiterii dispozitiei atacate, persoana detinatoare a imobilului in litigiu nu a contestat calitatea de persoana indreptatita a reclamantilor, cererea acestora fiind solutionata pe alte ratiuni asa cum rezulta din cuprinsul dispozitiei atacate.”

Sustinerea falsa folosita de catre parati, in sensul ca nu au putut restitui imobilul revendicat deoarece nu am facut dovada calitatii noastre de mostenitori ai proprietarului este de data recenta si a fost introdusa in cauze abia in anul 2003 tocmai pentru a ascunde motivele ilegale folosite in argumentarea refuzului restituirii datat in august 2001! Acest argument a fost folosit in mod constant in presa, in special de Speranța Munteanu, director PwC si este repetat in continuare de catre PwC in fata diverselor instante, inclusiv in cadrul acestui dosar!

1.4 Prepararea unui contract pentru a formaliza o ilegalitate

Pe baza unei situatii litigioase certe (vezi punctul 1.2 din document – promisiunea lui Radu Bufan) **pe data de 24 septembrie 2001**, dupa cum se observa din Contractul de Cesiune de Creanta, **PwC-ul incheie o Promisiune bilaterala de vânzare-cumparare cu Agrotorvis**, fara sa mai astepte raspunsul nostru la comunicatul refuzului restituirii imobilului, desi prin lege aveam obligatia sa raspundem intr-un termen de 60 de zile (art. 24 alin 3 din Legea 10/2001). Cum noi am trimis raspunsul catre COMTIM pe data de 25 septembrie (inclus in anexa la paginile 5 si 6), in mod evident acestia incepusera si incheiasera o etapa in tranzactarea imobilului catre Agrotorvis. Remarcam de asemenea, ca este vorba de o promisiune bilaterala de vânzare-cumparare si nu despre cesiunea de creanta a „drepturilor litigioase”, eufemism al aceleiasi ilegalitati, dar aparut ulterior!

Fara sa catadicseasca sa emita vreun raspuns la oferta noastra transmisa pe data de 25 septembrie 2001, PwC-ul a procedat in continuare la incheierea:

- Adendumului nr. 1 pe data de 1 octombrie 2001
- Actului Adicional nr. 2 pe data de 11 octombrie 2001 si
- Actului Adicional nr. 3 pe data de 18 octombrie 2001.

De asemenea, PwC-ul a cerut pe data de 15 noiembrie 2001, aprobarea judecatorului sindic Rodica Marghescu pentru a proceda la vanzarea unor imobile (6 imobile a carui titlu de proprietate apartinea COMTIM-ului si „drepturile litigioase” asupra sediului COMTIM). Mentiunea din incheierea nr. 1921 din 15 noiembrie 2001 care sustine ca *„Lichidatorul a facut publicitatea necesara vanzarii acestor imobile prin publicarea repetata in presa a anunturilor de vânzare a imobilelor si prin prezentarea catre persoanele interesate a acestora.”* nu se aplica asupra punctului f. a tranzactiei ce consta in *„drepturile litigioase asupra sediului SC Comtim SA (in lichidare) aflat in str. 7 Aprilie 1929 nr. 1 Timisoara”, aceste drepturi nefiind niciodata publicate in presa independent inainte de data de 15 noiembrie 2001.*

Lipsit de orice griji, in continuare, lichidatorul PwC publica pe data de 16 noiembrie 2001 anuntul de *„vânzare a unui pachet de active proprietatea debitoare”* incluzand si *„drepturile litigioase”* asupra imobilului revendicat (anunt introdus in anexa la pagina 7).

In momentul aparitiei acestui anunt, am avizat imediat toate partile implicate in tranzactie (judecatorul sindic Rodica Marghescu, COMTIM, PwC si Agrotorvis) ca *„Acest act este lovit de nulitate absoluta, deoarece daca imobilul insusi nu poate fi vandut, atunci nici un drept referitor la imobil nu poate fi instrainat pentru ca nu ar fi altceva decat o vânzare deghizata a imobilului insusi”*. Scrisoarea catre Judecatorul sindic Rodica Marghescu este introdusa in anexa la pagina 8.

1.5 Intocmirea unui contract ilegal

In lipsa oricarui raspuns a partilor avizate la notificarea noastra din 26 noiembrie 2001, privind ilegalitatea tranzactiei pe care au anuntat-o, in continuare, nu am mai avut la cunostinta (nefiind avizati sau notificati de COMTIM, PwC, judecatorul sindic sau Agrotorvis) in nici un fel urmare pe care o prezentam mai jos.

Pe data de 13 decembrie 2001, ca urmare a cererii formulate de un alt expert in lichidare al PwC-ului, Radu Bufan, judecatorul sindic Rodica Marghescu aproba o cesiune de creanta pentru suma de 80.000USD catre SC Agrotorvis SRL pentru drepturile litigioase ale imobilului revendicat. **In mod fals, lichidatorul Radu Bufan invoca trecerea termenului de 20 de zile de la publicarea Incheierii nr. 1921 pentru a-si legaliza cererea facuta prin temeiul art.102 (pct. 5) din Legea nr. 64/1995 republicata desi Incheierea respectiva se referea la „vanzarea unui**

pachet de active proprietatea debitoarei” si nu la vanzarea unica a „drepturilor litigioase” asupra imobilului revendicat pe suma de 80.000USD!

Judecatorul sindic Rodica Marghescu, aproba cererea „respectatului” profesor universitar Radu Bufan (introdusa in anexa la pagina 9), ignorand notificarea pe care i-am trimis-o referitoare la ilegalitatea tranzactiei efectuate cu un imobil revendicat. **In incheierea nr. 2355/CC facuta in Camera de Consiliu (nu in sedinta publica!) din data de 13 decembrie 2001, judecatorul sindic Rodica Marghescu sustine in mod fals ca**

„In termen de 20 zile de la publicarea dispozitivului Incheierii nr. 1921, termen care s-a implinit in data de 7 decembrie 2001, nu a fost depusa nici o supraoferta si, prin urmare, contractul de cesiune de creanta urmeaza sa se incheie cu promitentul-cumparator, respectiv SC Agrotorvis SRL.”

Incheierea nr. 2355/CC este depusa in anexa la paginile 10 si 11.

Repetam, vanzarea drepturilor litigioase asupra imobilului revendicat s-a facut nu numai cu incalcarea prevederilor exprese ale legii 10/2001 si normelor sale de aplicare dar si cu incalcarea prevederilor art. 102 al legii nr. 64/1995 republicata! Astfel aceasta vanzare a drepturilor litigioase pentru suma de 80.000USD nu a fost niciodata publicata in vreun ziar local de larga difuzare si in consecinta, potrivit art. 102 alin. 5 din legea 64/1995 republicata, este lovita de nulitate absoluta!

In mod similar, vanzarea celor 6 imobile catre Agrotorvis, care au fost enumerate si publicate intr-un „pachet de active proprietatea debitoarei” s-a facut in conditii diferite (excluzand drepturile litigioase asupra sediului COMTIM) fata de publicarea in ziarele respective (in mod evident la un pret diferit) fara sa mai fie republicata in forma modificata. In aceleasi conditii si aceasta tranzactie, ca o consecinta a art. 102 alin. 5 din legea 64/1995 republicata este lovita de nulitate absoluta!

Art. 102 din Legea 64/1995 republicata

„(5) Vânzarea va putea fi facuta, sub sanctiunea nulitatii, numai dupa 20 de zile de la data ultimei publicatii in ziar. ”

Mentinand in continuare in secret recenta incheiere facuta de judecatorul sindic Rodica Marghescu in Camera de Consiliu (!), distinsul Presedinte al UNPRL si seful lichidatorilor PWC, incheie sub semnatura privata Contractul de Cesiune de Creanta pe data de 13 decembrie 2001 cu Renato Andretta, investitorul italian al lui Agrotorvis SRL. Contractul de cesiunde de creanta se gaseste in anexa la paginile 13, 14, 15 si 16.

Aceste tranzactii si decizii ilegale ale judecatorului sindic si PwC-ului au fost tinute in secret de catre acestia pana in iunie 2004; pana la aceasta data COMTIM (in lichidare) si PwC-ul fiind partile care sustineau in mod mascat interesele investitorilor italieni ai Agrotorvis-ului in fata instantelor pretinzand ca sant posesori de buna credinta ai imobilului si sustinand in public, diverselor ziare interesate de acest litigiu, ca nu inteleg acuzatiile mele la adresa persoanelor participante in aceasta ilegalitate (vezi articolul din Evenimentul Zilei)! Reamintim ca **pe toata aceasta perioada**, asa

cum arata Contractul de cesiune de Creanta, **Agrotorvis a finantat litigiile, platind reprezentatiile consilierilor legali ai PwC-ului si a COMTIM-ului (acestia incluzand atat pe Florin Scrieciu cat si pe Ovidiu Covasala)!**

In sprijinul acestei afirmatii se poate aminti ca „**respectatul**” profesor universitar **Radu Bufan**, cel care a cerut judecatorului sindic Rodica Marghescu sa aprobe pana in 13 decembrie 2001 vanzarea drepturilor litigioase asupra imobilului revendicat pe suma de 80.000USD lui Agrotorvis SRL **a declarat reporterului ziarului Evenimentul Zilei, Bianca Toma (articolul este inclus in anexa la pagina 12) ca aceasta tranzactie nu s-ar fi produs**, citez din articol:

„Radu Bufan a confirmat faptul ca inițial a fost publicat un asemenea anunt, dar ca ulterior el ar fi fost retras, tocmai pentru a evita neclaritatile pe tema respectiva.”

1.5.1 Ce reprezinta Contractul de Cesiune de Creanta

Acest secret contract de cesiune de creanta reprezinta, asa cum se declara in prima fraza, „o operatiune ce se desfasoara in cadrul falimentului CEDENTULUI din dosarul nr. 30/S/1999 aflat pe rolul Tribunalului Timiș, si in conformitate cu prevederile Legii nr. 64/1995”. In continuare, partile contractante, constata ca „sediul Comtim SA (in lichidare) situat in Timisoara, str. 7 Aprilie 1929 nr. 1, face obiectul a doua proceduri de restituire: o actiune de revendicare (suspendata) pe calea dreptului comun (actiune notata in CF 425 Timisoara sub D. 7) si o notificare de restituire conform Legii 10/2001”.

Repetand – **litigiul a fost creat printr-un refuz ilegal** (vezi punctul 1.3 al acestui document), **cu incalcarea prevederilor exprese ale legii 10/2001 si a normelor sale de aplicare care isi au valabilitatea incepand cu data de 14 februarie 2001!** Numai in acest fel s-a ajuns la vanzarea „drepturilor litigioase” asa cum am aratat mai sus.

Analizând contractul de cesiune de creanta, se constata ca „**CEDENTUL se obliga** ca in cazul solutionarii favorabile pentru CEDENT a procedurilor de restituire si obținerii titlului de proprietate asupra sediului Comtim SA din str. 7 Aprilie 1929 nr. 1, Timisoara **sa transmita CESIONARULUI dreptul de proprietate corespunzator**” iar „**CESIONARUL se obliga** ca in cazul soluționării favorabile pentru CEDENT a procedurilor de restituire si obținerii titlului de proprietate asupra sediului Comtim SA din str. 7 Aprilie 1929 nr. 1 Timisoara **sa preia proprietatea acestuia**” (sublinierile imi apartin).

Cu claritatea conferita de limba romana, dupa cum se citeste in contract, aceasta tranzactie obliga COMTIM-ul de a preda titlul de proprietate asupra sediului Comtim SA din str. 7 aprilie 1929 nr. 1 si in acelasi timp obliga Agrotorvis-ul de a prelua aceasta proprietate! In mod evident, obiectul contractului poate fi numit orice de catre maestrul deceptiei ce ii reprezinta pe parati, dar in realitate **ne aflam in fata unui contract ce reprezinta o vânzare deghizata** (asa cum am mentionat in

memoriul transmis pe 24 noiembrie tuturor participantilor in aceasta ilegalitate – versiunea pentru judecatorul sindic Rodica Marghesc se gaseste in anexa la pagina 8) a imobilului revendicat prin procedura dupa Legea 10/2001.

Fara a taxa foarte mult imaginatia, **in ipoteza in care imobilul ar fi fost dobandit de catre COMTIM ca urmare a litigiilor, Agrotorvisul ar fi fost posesorul si proprietarul unui imobil (evaluat la peste 700.000USD de cel care a initiat aceasta tranzactie, presedintele UNPRL si directorul Secției de Lichidare a PwC-ului, Emilian Radu – vezi paragraful 1.5.2.2 din acest document) in schimbul modicei sume de 80.000USD plus „onorariile avocatale, cele pentru expertize tehnice si evaluari si taxe de timbru”.** Renato Andretta si Agrotorvis ar fi realizat un profit imens dintr-o **tranzactie in care au mizat pe usoara coruptibilitate a Justitiei Romane.**

1.5.2 Aplicarea legii 78 bis din 2000 asupra Contractului de Cesiune de Creanta

1.5.2.1 Valoarea imobilului la preluarea sa de catre COMTIM in 1979

Asa cum se poate constata din documentul de transfer al imobilului datat in 23 martie 1979 (depus in anexa la pagina 18) **valoarea totala** a acestuia (cuprinzand cladirea principala, cladirea din curte si imprejmuirea) **este de 827.780 lei**. Cum acest document reprezinta transferul administrarii imobilului de la Intreprinderea Constructii Reparatii si Administrare Locativa Timisoara (ICRAL) catre COMTIM si este actul prin care COMTIM-ul a intrat in posesia imobilului excludem posibilitatea ca Emilian Radu, Presedintele Uniunii Nationale a Practicienilor in Reorganizare si Lichidare (UNPRL) si Directorul Secției de Lichidare si Finante Corporative al PwC-ului sa nu cunoasca continutul acestui act important.

In concluzie, la luarea in posesie a imobilului de catre COMTIM, in martie 1979 acesta valora 827.780 lei.

1.5.2.2 Valoarea imobilului dupa 1979

Si in aceasta privinta, santem lamuriti tot de domnul Emilian Radu care pe data de 21 martie 2003, in Intampinarea depusa la Tribunalul Timiş in cadrul dosarului nr. 648/C/2003 pentru sedinta din 27 martie 2003, in pagina 8 a acestui document la punctul 3 declara:

„3. Din analiza noastra, numai de la preluarea imobilului in anul 1979, S.C. COMTIM S.A. a cheltuit suma de 425.000 lei (peste 250.000 USD) crescand valoarea de inventar a imobilului la circa 630.000 lei, iar ulterior s-au facut si alte lucrari de modificare, ale caror costuri au fost insemnate.”

Din document nu putem sa retinem decat următoarele (fapte asa cum sant prezentate de catre Emilian Radu fara a fi necesar reale):

- S.C. COMTIM S.A. a cheltuit suma de 425.000 lei reprezentand doar o parte din imbunatatiri, fara a se mai adauga „lucrarile de modificare, ale caror costuri au fost insemnate”
- Rata de schimb intre leu si USD a fost luata la 1.7 lei la 1USD

Tinand cont de evaluarea imobilului in 1979 facuta de ICRAI si pornind de la suma de 827.870 lei la care se adauga valoarea cheltuielilor declarate de Presedintele Uniunii Nationale a Practicienilor in Reorganizare si Lichidare (UNPRL) si Directorul Secției de Lichidare si Finante Corporative al PwC-ului, domnul Emilian Radu de 425.000 lei ajungem printr-o adunare simpla la **suma totala de 1.252.870 lei**. Folosind aceeasi rata de schimb propusa de domnul Emilian Radu ajungem la **valoarea de inventar a imobilului de 736.982USD!** Paginile 1, 8 si 9 sant depuse in anexa la paginile 20, 21 si respectiv 22.

In concluzie, prin imbunatatirile aduse dupa preluare, COMTIM-ul a crescut valoarea imobilului cu 425.000lei (peste 250.000USD) aducand valoarea totala a acestuia la suma de 1.252.870lei sau 736.982USD.

1.5.2.3 Contractul de cesiune de creanta un act altruist al lichidatorului PwC?

Din concluzia punctului 1.5.2.2, avand in vedere valoarea imobilului declarata de Emilian Radu, de peste 700.000USD se poate constata **valoarea mult subevaluata prin care s-a efectuat vanzarea deghizata a imobilului** (sau cum o numesc eufemistic paratii, a „drepturilor litigioase”) **pe suma de 80.000USD**.

Acest act mai mult decat altruistic din partea PwC-ului a fost facut in scopul de a permite lui Agrotorvis „**de a realiza un câștig**”, asa cum declara un alt lichidator al PwC-ului, Dan Pascu, in raspunsul catre Agrotorvis datat 29 iunie 2004 (depus in anexa la paginile 51 si 52; ne referim la pagina a 2-a a documentului la primul paragraf). Folosind o operatie aritmetica simpla, acest câștig oferit de Emilian Radu si PwC lui Renato Andretta si Agrotorvis este de 775%. Rezumand, constatam ca **PwC-ul a oferit acest contract lui Agrotorvis, in cunostinta de cauza (cu intentie) si in scopul declarat de a-i oferi acestuia un câștig net de 775% fata de suma de 80.000USD reprezentata de costul contractului!**

Revenind la evaluare, daca oferta PwC-ului ar fi probabil numita de catre acestia altruista, Legea 78 bis din 08/05/2000 pentru prevenirea, descoperirea si sanctionarea faptelor de coruptie, numeste o asemenea tranzactie, descrisa in sectiunea a 3-a, art. 10 alin a, o infractiune asimilata infractiunilor de coruptie ce se pedepseste cu inchisoare de la 5 la 15 ani si interzicerea unor drepturi (includ articolul respectiv din lege mai jos)

SECTIUNEA a 3-a

Infrațiuni asimilate infractiunilor de coruptie

Art. 10. - Sunt pedepsite cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi următoarele

fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite:

a) stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate, față de valoarea comercială reală, a bunurilor aparținând agenților economici la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare sau cu ocazia unei tranzacții comerciale, ori a bunurilor aparținând autorităților publice sau instituțiilor publice, în cadrul unei acțiuni de vânzare a acestora, săvârșită de cei care au atribuții de conducere, de administrare sau de gestionare;

Considerentele de mai sus împreună cu faptele ce au decurs din refuzul ilegal al restituirii imobilului și contractului de cesiune de creanță și modalitatea în care acestea au influențat diversele litigii astfel create au fost înaintate în memorii adresate Parchetului și PNA-ului, Prim-ministrului Adrian Nastase, Ministrului Justiției Rodica Stanoiu, Procurorului General al României Ilie Botos, Ministrului Controlului Ionel Blănculescu și Ambasadorului României în Canada Liviu Maior. În acest moment, **plângerea mea împotriva judecătorului sindic Rodica Marghescu, lichidatorilor PwC și colaboratorilor lor este investigată de PNA în dosarul penal nr. 70/P/2004.**

Pentru a menține interesul instituțiilor controlate de PSD am făcut acest caz public atât în România cât și Canada prin Intermediul mass-media și Internet.

Cazul a fost prezentat ca un caz test asupra capacității României conduse de parteneriatul Iliescu-Nastase de a combate corupția, demnitarilor din Uniunea Europeană implicați în procesul de supraveghere a României în vederea acceptării acestora ca membru în 2007 și demnitarilor canadieni. Datorită fericitei recente schimbări de guvern **aceste memorii vor fi retransmise Președintelui Traian Băsescu și Ministrului Justiției Monica Macovei cu mențiunea că inactivitatea instituțiilor abilitate să sancționeze și să prevină actele de corupție a condus la noi încălcări ale legii în cadrul dosarului de la Curtea de Apel Timișoara condus de judecătorul Lidia Barac** (încheierea din cadrul dosarului nr. 7328/C/2003 din 10 iunie 2004 este introdusă în anexa la paginile 49 și 50 și va fi relevată în continuare în acest document).

1.6 Efectele ilegalităților comise asupra litigiilor

Așa cum am arătat mai sus, începând din martie 2004, am transmis Contractul de Cesiune de Creanță PNA-ului Timiș și București cerând să investigheze încălcarea art. 10. alin. 1 din Legea 78 bis din 2000 care reprezintă în contextul legii anti-corupție tranzacția întocmită de către PwC și Agrotorvis în acest contract. Această plângere, împreună cu alte memorii referitoare la acțiunile unui judecător de la Curtea de Apel Timișoara sunt investigate în cadrul dosarului 70/P/2004 al PNA-ului București. În același timp, am prezentat, în cadrul celor două litigii de la Curtea de Apel Timișoara (dosarele nr. 7328/C/2003 și nr. 8532/C/2000), contractul de cesiune de creanță pentru a arăta reaua credință și intențiile frauduloase ale PwC-ului și colaboratorilor săi.

1.6.1 Interpretarea Contractului de Cesiune de Creanță în dosarul nr. 8532/C/2000

În cadrul acestui dosar în care am cerut să se stabilească faptul că imobilul a fost preluat de statul Român în mod ilegal în 1950, fapt constatat prin decizia definitivă și

irevocabila nr. 347 din 23 aprilie 2004. Pe data de 24 martie 2004 completul de judecata compus din presedinte Cristian Pup, judecator Daniela Calai si **judecator Lidia Barac**, ca urmare a introducerii Contractului de Cesiune de Creanta pentru a arata reaua credinta si intentiile frauduloase ale PwC-ului si colaboratorilor sai, pune in „***discutia partilor citarea SC Agrotorvis SRL Timisoara, care, prin protocolul incheiat, a preluat COMTIM-ul***”. Prin aceasta motivare se decide sa se citeze Agrotorvis ca parte in proces! Includ in anexa la pagina 23 Incheierea din 24 martie 2004 din cadrul dosarului nr. 8532/C/2000.

Nu este necesar sa utilizam prevederile din lege pentru a analiza aceasta motivare deoarece folosind doar cunostintele de limba romana si citind Contractul de Cesiune de Creanta se poate constata ca nu este de loc vorba de preluarea COMTIM-ului de catre Agrotorvis. In precizarile adresate instantei ca urmare a acestei false interpretari a obiectului Contractului de Cesiune de Creanta am aratat ca este vorba de un contract ilegal, fiind declarat in acest fel de prevederile Legii 10/2001 si normelor sale de aplicare ce au fost citate si in acest document la punctul 1.2, iar orice alta interpretare a instantei referitoare la acest contract nu reprezinta decat o acoperire a unei ilegalitati in interesul partii care a comis acesta ilegalitate!

Astfel pe data de 23 aprilie 2004, completul de judecata compus din judecatorul Cristian Pup, judecator Gabriela Sarbu si judecator Carmina Orza nu mai discuta contractul de cesiune de creanta si nici introducerea in cauza a lui Agrotorvis SRL (care nu s-a prezentat la sedinta) ci dupa ascultarea partilor prezente delibereaza si decide admitand recursul nostru impotriva COMTIM (reprezentat prin PwC) si Consiliul local Timisoara. In decizia data Curtea precizeaza referitor la contractul de cesiune de creanta (pagina 5 din decizia depusa in anexa de la pagina 29 pana la 36 inclusiv):

„De asemenea, in temeiul prev. Art. 305 C. pr. Civ., reclamantii recurenti au depus la dosar probe noi, respectiv inscrisuri, din care rezulta ca detinatoarea actuala a imobilului intentioneaza sa cedeze imobilul revendicat unei terte persoane, respectiv catre societatea comerciala AGROTRVIS SRL Timisoara, potrivit contractului de cesiune de creanta din 13.12.2001, cu referire la Promisiunea bilateral de vânzare-cumparare din 24.09.2001, incheiata intre SC COMTIM SA si SC AGROTORVIS SRL, ambele din Timisoara (filele 194-197 dosar recurs), reclamantii avertizand despre aceasta tranzactie si pe judecatorul sindic din dosarul nr. 11149/2001 intrucat art. 9 rap. la art. 43 alin. 1 si 2 din L. 10/2001 interzic instrainarea sub orice forma a imobilului revendicat.” (sublinierile imi apartin)

Se observa, ca ultimul complet de judecata, cu o compozitie partial modificata, **a interpretat corect contractul de cesiune de creanta ca o intentie a detinatorei imobilului (COMTIM) de a ceda imobilul revendicat unei terte persoane (Agrotorvis)!**

1.6.2 Contractul de Cesiune de Creanta in dosarul 7328/C/2003

In mod similar, in cadrul dosarului nr. 7328/C/2003 prezidat de judecatorul Lidia Barac (ce a participat concomitent si in completul de judecata care a interpretat

contractul de cesiune de creanta ca o preluare a COMTIM-ului de catre Agrotorvis in cadrul dosarului nr. 8532/C/2000) am introdus Contractul de Cesiune de Creanta pentru a arata reaua credinta si intentiile frauduloase ale PwC-ului si colaboratorilor sai, cerand in acelasi timp Instantei sa ia pozitie vizavi de acest contract. Instanta a ignorat cererea mea si nu a mentionat niciodata acest contract de cesiune de creanta pana in 10 iunie 2004.

In prealabil, la 4 iunie 2004, Dan Pascu lichidator PwC, in numele COMTIM (in lichidare) emite dispozitia nr. 30/4709 de restituire in natura a imobilului (depusa in anexa la paginile 37 si 38). In urmatoarele zile, PwC-ul depune mai multe documente prin care avizeaza instanta de decizia emisa, de faptul ca locatarii (Agrotorvis si Comtim Group) au fost avizati ca vor trebui sa paraseasca imobilul la darea in posesie, **ca avocatului Florin Scrieciu i s-a retras mandatul de reprezentare a COMTIM in acest litigiu incepand cu 4 iunie 2004 inclusiv si cere ca COMTIM si PwC sa fie scosi din cauza si introdus Agrotorvis pe baza Contractului de Cesiune de Creanta!**

Astfel, **in sedinta publica din 10 iunie 2004**, avocatii mei au constatat ca PwC-ul si COMTIM-ul au introdus documente la dosar ce nu ne-au fost aduse la cunostinta . De asemenea, asa cum se mentioneaza si in minuta sedintei din 10 iunie 2004, avocatul Florin Scrieciu a depus o cerere de scoatere din cauza a PwC-ului si COMTIM-ului si introducerea a lui Agrotorvis. Avocatii mei au cerut sa studieze noile documente depuse dar **judecatorul Lidia Barac a refuzat acest lucru**. In continuarea sedintei, doamna judecator Barac a purtat un dialog cu avocatul Scrieciu (presupus ca reprezentand COMTIM-ul) dupa care a dispus, in ciuda protestelor avocatilor mei, **scoaterea din cauza a PwC-ului si COMTIM-ului si introducerea in cauza a lui Agrotorvis pe baza Contractului de Cesiune de Creanta!**

Dupa pronuntarea pe data de 15 iulie 2004, a deciziei nr. 1677 in dosarul 7328/C/2003, in termen, am facut recurs impotriva acestei sentinte pe motivul introducerii ilegale a lui SC Agrotorvis SRL ca parte in proces in sedinta din 10 iunie 2004. In recursul depus, am motivat ca aceasta decizie este ilegala prin incalcarea prevederilor art. 64 si 65 din codul de procedura civila ce impunea ca introducerea titularului unui drept „*sa se faca odata cu depunerea intampinarii sau cel mai tarziu pana la prima zi de infatisare*”. Ca al doilea motiv am relevat ca documentul pe care s-a bazat introducerea dispusa de judecatorul Lidia Barac, **contractul de cesiune de creanta, este lovit de nulitate absoluta fiind intocmit cu incalcarea disp. L 10/2001 si normelor sale de aplicare!**

Dupa cum se constata din paragrafele subliniate mai sus, avocatul Florin Scrieciu a fost instrumental in decizia de scoatere din cauza a COMTIM si PwC si introducerea lui Agrotorvis in fata instantei conduse de judecatorul Lidia Barac. In mod paradoxal, am mentionat ca **acestui avocat i s-a retras mandatul de reprezentare a COMTIM in litigiul referitor la imobil incepand cu data de 4 iunie 2004.** Aceste precizari provin chiar din partea PwC-ului, lichidatorului Dan Pascu, si au fost depuse la dosar pe datele de 7 iunie 2004 (filele 237 si 238 cu anexe intre 239 pana la 245 inclusiv) si 9 iunie 2004 (fila 259). Fara sa intru in detaliile pe care le-am oferit PNA-ului si Parchetului de pe langa Curtea Suprema de Justitie, filele 246 pana la 258 inclusiv derin dosarul respectiv reprezinta un document de 8 pagini cu precizari si concluzii la

raportul de expertiza tehnica pe care l-am depus la dosar si la care am anexat Protocolul de subinchiriere si Contractul de Cesiune de Creanta. In continuarea dosarului, incheierea din 10 iunie 2004 reprezinta filele 260 si 261.

In rezumat, fila 237 (document introdus in anexa la paginile 39 si 40), Dan Pascu cere instantei :

- 4 **„sa ia act de faptul ca incepand cu data de 4 iunie 2004, avocat Florin Scrieciu nu mai reprezinta SC COMTIM SA (in lichidare), conform notificarii nr. 30/4712 trimise dumnealui la acea data.”**

introducând in anexa 4 **notificarea avocatului Florin Scrieciu (in anexa la pagina 41) prin care i s-a retras mandatul de reprezentare incepand cu data de 4 iunie 2004 (1 fila numerotata la dosar cu nr. 245).**

De asemenea, la fila 259 este inregistrat documentul 30/4715 din 8 iunie 2004 prin care Dan Pascu, in numele COMTIM-ului, precizeaza ca **„incepand cu data de 4.06.2004, mandatul de reprezentare a S.C. Comtim S.A. incredintat av. Florin Scrieciu a incetat”** desi la aceeaasi data, datorita unor neconcordante in comunicare Av. Florin Scrieciu a depus obiectiuni la Raportul de expertiza tehnico-judiciara si ca aceste obiectiuni vor ramane la latitudinea lui Agrotorvis SRL. Document depus in anexa acestui document la pagina 42.

Legat de incalcarile de procedura prezentate mai sus, ce s-au petrecut pe data de 10 iunie 2004, avand ca principal personaj cetateanul Scrieciu (cu mandatul de reprezentare retras din 4 iunie 2004) si cu participarea, in rolul activ, a doamnei judecator Barac am depus la dosar pe data de 21 iunie 2004 un document de 5 pagini, in trei exemplare, inregistrat ca intrat la Registratura Curtii de Apel cerand ignorarea documentelor depuse de avocatul Scrieciu si revenirea asupra deciziei de introducere a lui Agrotorvis SRL ca parte in proces si excluderea a COMTIM-ului si PwC-ului.

Acest document a disparut din dosarul de la Curtea de Apel Timisoara! In mod uimitor, intr-o legatura a dosarului, care dupa marturisirea arhivarului contine copii ale documentelor din dosar, se gasesc doua dintre cele 3 copii depuse. Copia cu ștampila de inregistrare a Registraturii Curtii de Apel pe data de 21 iunie 2004 lipseste! Dupa cum am subliniat anterior acest document este mentionat ca fiind preluat la Registratura!

La fel de aberant este faptul ca **in concluziile scrise depuse pe data de 30 iunie 2004 de avocatul Scrieciu (paginile 1, 2, 3 si 7 din acest document sant depuse in anexa de la pagina 43 pana la pagina 46 inclusiv) , de data aceasta reprezentand Agrotorvis-ul, acesta se refera in pagina a doua a documentului (fila 283 din dosar) tocmai la documentul pe care l-am depus pe data de 21 iunie 2004 si care lipseste din dosar, in felul urmator:**

„3 – Cu privire la sustinerile apelantilor-reclamanti, depuse la 21.06.2004 pentru termenul din 24.06.2004, in legatura cu asa-zisa revocare a mandatului aparatorului...”

In mod clar, avocatul Scrieciu se refera la un document depus de noi pe data de 21 iunie 2004 care insa nu mai exista in dosarul respectiv!

Probabil pentru a compensa disparitia documentului de 5 pagini pe care am incercat sa-l depun la dosar, ulterior am constatat aparitia a 3 noi pagini care nu au existat anterior!

Tot avocatul Scrieciu, lamureste si aceasta noua aditie, in aceleasi concluzii scrise, depuse pe 30 iunie 2004, in pagina a treia a documentului (fila 284 din dosar), acesta incercand sa dovedeasca ca pe data de 10 iunie 2004 nu avea mandatul de reprezentare al COMTIM-ului revocat (asa cum dovedesc cele doua seturi de documente citate anterior) invoca un al treilea argument in felul urmator:

„ c) vom releva insa si faptul ca insasi reprezentantul lichidatorului din Timisoara al S.C. Comtim S.A. cu Scrisoarea 30/4720 din 9.06.2004 depusa la dosar (pe care o anexam si noi) a cerut instantei ca pentru termenul din 10.06.2004, acelasi aparator, sa sustina (si, deci, sa reprezinte cererile formulate de SC Comtim SA in lichidare Timisoara, precum si de introducerea in cauza a SC „Agrotorvis” SRL Timisoara, ceea ce aparatorul a si facut”

In realitate aceasta scrisoare prezenta acum la dosar, este suprapusa peste fila 256 (fila originala 256 reprezentand pagina a doua a Contractului de Cesiune de Creanta, anexa la documentul depus de noi pe data de 3 iunie 2004 si ajuns in dosar pe data de 4 iunie 2004). Pentru a masca aceasta noua aditie, s-au mai adaugat la dosar alte doua file ce reprezinta o ciorna a deciziei de restituire (document care a fost depus la dosar anterior pe data de 7 iunie 2004 ca anexa la documentul Pascu inregistrat la filele 237 si 238) fara sa fie o anexa a acestuia (deci fara a avea vreo legatura cu fila precedenta) dar care este si el numerotat in dublu la filele 257 si 258 (file la care au fost numerotate paginile trei si patru ale Contractului de Cesiune de Creanta, anexa la documentul depus de noi pe data de 3 iunie 2004 si ajuns in dosar pe data de 4 iunie 2004). **Aceasta ciorna este o copie a deciziei de restituire care nu are nici o stampila sau semnatura!** In schimb pe ea se vad sublinierile facute de judecator! Filele originale si cele suprapuse sunt depuse in anexa de la pagina 47 pana la 52 inclusiv.

Fara a continua aceasta analiza in detaliu doresc doar sa precizez ca in aditie la argumentele pe care le-am relevat in recursul facut impotriva sentintei nr. 1677, din 15 iulie 2004, **ulterior am inaintat o cerere de investigatie penala a dosarului condus de judecatorul Lidia Barac in care am cerut sa se elucideze atat disparitia documentului depus de noi cat si aparitia celor trei pagini suprapuse peste pagini existente si astfel numerotate in dublu.** De asemenea am relevat si rolul activ al judecatorului Lidia Barac in protejarea intereselor paratilor (atat prin aparitia in cel de-al doilea litigiu) cat si prin alte decizii si comentarii ce nu sunt compatibile cu calitatea sa de judecator impartial al unui litigiu. Anexez adresa de la Parchetul de pe langa Curtea de Apel Timisoara relativa la transferul plangerii mele catre Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie – pagina 69 din anexa. O copie a aceluasi memoriu a fost introdusa si in **dosarul penal 70/P/2004 de la PNA Bucuresti** deoarece **incalcarile legii relevate in acesta sunt un efect a ilegalitatii initiale ce este reprezentata de refuzul ilegal al restituirii in natura a**

imobilului si vanzarea subevaluata a imobilului prin contractul de cesiune de creanta!

1.7 Dispozitia de restituire in natura nr. 30/4709 din 04.06.2004 si efectele sale

1.7.1 Invocarea tardiva si utilizarea abuziva a art. 18 alin. c din L 10/2001

In mod obiectiv, **pretentia COMTIM-ului, prin lichidatorul PwC** (si asa cum arata contractul de cesiune de creanta fiind finantati de catre Agrotorvis in scopul obtinerii imobilului pe 80.000USD), **ca se afla in posesia unui imobil nou in conformitate cu art. 18 alin c din L 10/2001 completat cu normele metodologice din HG 498/2003** (repetam o afirmatie recenta din 2003 si care nu se regaseste in comunicarea lui Emilian Radu din august 2001 – anexa paginile 1 si 2) **nu poate decat sa fie considerata falsa si abuziva.**

Astfel desi prevederile art. 18 alin. 3 si art. 18 alin. 4 din HG 498/2003 sant clare si fara echivoc impunand ca regula de definire a unui imobil nou in raport cu cel preluat inițial necesitatea ca peste 50% din suprafata corpurilor de constructie sa fi fost nou adaugata si excluzand ca si criterii legale modificarile re compartimentare din spatii de locuit in birouri si imbunatatiri functionale (racordari de gaze, termoficare, consolidari sau alte lucrari de intretinere curenta, consolidari si altele asemenea), se poate constata ca av. Florin Scrieciu uzeaza tocmai de aceste argumente nelegale ca sa-si motiveze pretentia ca ne aflam in fata unui imobil nou! Acest document este depus in anexa la paginile 70 si 71 iar argumentele ilegale ale av. Scrieciu se regasesc la punctele b, c, e si f.

In acelasi timp, excluzand in mod intentionat din documentul mai sus citat, cladirile din curte, av. Scrieciu, tot in numele COMTIM-ului in acel moment (a trecut ca reprezentant al lui Agrotorvis doar dupa 10 iunie 2004) a susținut si sustine in continuare (in ciuda realitatii adverse) ca aceste cladiri din curte ar fi fost construite de COMTIM. Acest argument fals este mentinut cu toate ca COMTIM si implicit PwC-ul se afla in posesia documentului de transfer al administratiei imobilului de la ICRAL la COMTIM din 23 martie 1979 in care se mentioneaza cladirea principala si cladirea din curte, impreuna cu imprejmuirea respectiva ca trecand in administrarea COMTIM (pagina 19 din anexa)!

Considerand cele de mai sus, impreuna cu faptul **ca invocarea art. 18 alin. c, respectiv a pretentiei ca imobilul revendicat ar fi nou relativ la cel preluat inițial s-a facut doar in 2003 si nu in documentul raspuns la cererea de restituire semnat de Emilian Radu in august 2001 (paginile 1 si 2 din anexa), este evident ca ne aflam in fata unui utilizari abuzive a art. 18 alin. c din legea 10/2001, efectuata in intentia de a tergiversa in continuare restituirea in natura a imobilului!**

De asemenea este necesar sa subliniem ca raportul de expertiza a aratat ca noile corpuri de constructie adaugate imobilului inițial reprezinta doar 21.5% din suprafata

inital construita! **Acest indicator este extrem de indepartat de baremul de peste 50%**, reprezentat de corpurile de constructii noi adugate, impus prin L 10/2001 si HG 498/2003, **excluzand posibilitatea ca aceasta invocare tardiva ar fi fost facuta cu buna credinta!** Este ilar sa consideram ca un contabil de talia lui **PricewaterhouseCoopers** ar putea sa-si greseasca rapoartele contabile cu o marja de eroare de peste 100%!

Doresc sa subliniez aici si faptul ca in raportul de expertiza s-a constatat la pagina 5, ca „toate aceste lucrari s-au efectuat in anul 1984, avand o vechime de 20 ani”! Astfel argumentul depus de reprezentantul paratilor, impotriva cererii noastre de alocare a unor daune pricinuite de pagubele produse imobilului in perioada 2001 pana in iulie 2004, prin care COMTIM ar fi adus imbunatatiri imobilului in perioada respectiva este in mod intentionat fals!

1.7.2 Pretentia falsa a COMTIM si PwC relativa la neclaritatile de identitate intre Ionas Klein si Eugen Klein

Dupa cum am subliniat la punctul 1.3 al acestui document, **PwC-ul nu ne-a cerut sa depunem acte doveditoare aditionale pentru a lamuri orice fel de neclaritati in privinta identitatii si a drepturilor pe care le avem relativ la imobilul revendicat** (vezi raspunsul lui Emilian Radu la cererea noastra de restituire in natura a imobilului – pagina 1 si 2 din anexa)! Acest lucru a fost constatat si in incheierea din 18 martie 2004 in dosarul 7328/C/2003 (paginile 3 si 4 din anexa).

Realitatea (asa cum refuza s-o admita in mod public PwC-ul, COMTIM-ul si reprezentatii legali ai acestora) **este ca drepturilor noastre relative la imobil si identitatea de persoana intre Eugen Klein si Ionas Klein au fost lamurite in ianuarie 2000 asa cum reiese din continutul SENTINTEI CIVILE nr.**

1137/24.01.2000 de la Judecatoria Timisoara (inclusa in anexa la paginile nr. 24 si 25). In aceasta sentinta se constata identitatea dintre Ionas Klein si Eugen Klein pe baza extrasului din registrul de stare civila care specifica acest lucru.

In mod surprinzator, sentinta civila nr. 529 de la Tribunalul Timiş, data de judecatorul Aurora Bihoi (anexa paginile 60 pana la 63 inclusiv), avand la dosar raspunsul lui Emilian Radu (tot lipsit de orice cerere de lamurire a drepturilor noastre relativ la imobilul revendicat – paginile 1 si 2 din anexa) si acelasi extras din registrul de stare civila (enumerat la probele aduse) respinge cererea noastra pe baza de exceptie relativa la calitatea procesuala activa a noastra pe motivul ca nu am „facut dovada identitatii intre Ionas Klein si Eugen Klein”. Aceasta decizie lipsita de orice motivare, ce a ignorat actele depuse la dosar este inclusa in plangerea facuta catre PNA si care este investigata in dosarul penal 70/P/2004.

Trebuie sa remarcam, ca doar decizia din 2003 a judecatoarei Bihoi este folosita ca argument de catre PwC pentru a pretinde ca ar fi existat „probleme” legate de drepturile noastre relative la acest imobil si drept urmare nu a putut sa dea curs cererii noastre de restituire in natura a imobilului revendicat.

In plus fata de considerentele de mai sus, trebuie subliniat ca **in 14 septembrie 2000, COMTIM, reprezentat de acelasi av. Scriciu**, asa cum se poate constata

din motivele de drept si fapt care au stat la baza deciziei civile nr. 2254/A/14.09.2000 de la Sectia Civila a Tribunalului Timiş, **„a renuntat la motivul de apel privind lipsa calitatii procesuale active a reclamantilor”** – pagina a treia din documentul inclus in anexa la paginile 26, 27 si 28.

Luand in considerare cele de mai sus si documentele doveditoare se constata ca **orice problema legata de drepturile noastre relativ la imobilul revendicat (inclusiv identitatea intre Eugen Klein si Ionas Klein) a fost lamurita cu martori si extrasul din registru de stare civila in ianuarie 2000.** Finalitatea acestei constatari a fost facuta de catre COMTIM in 19 septembrie 2000 cand a renuntat la motivul de apel privind lipsa calitatii noastre procesuale.

Astfel raspunsul lui Emilian Radu s-a facut luand in considerare evenimentele din ianuarie 2000 si septembrie 2000 si avand cunostinta deplina in legatura cu drepturile noastre relativ la imobilul revendicat.

Si mai recent, in cadrul acestui dosar, paratii sustin un alt fals argument (in pagina 9 a intampinarii acestora) si anume ca dosarul 8532/2000 de la „Curtea de Apel Bucuresti” (sic – este vorba desigur de Curtea de Apel Timisoara) „a fost suspendat pana la dezlegarea judecatoreasca a calitatii de mostenitor”! Presupun ca este vorba de o scapare a acestora similara cu confuzia intre Bucuresti si Timisoara!

Pretentia, localizata temporal in anul 2003, a PwC-ului, utilizata si in cadrul acestui proces de noi reprezentanti legali ai acestora si a COMTIM-ului, ca ar fi existat „neclaritati” ce au impietat asupra abilitatii lichidatorului de a raspunde pozitiv la cererea noastra de restituire in natura este FALSA si in mod intentionat utilizata pentru a acoperi repetatele incalcarile ale legii 10/2001, 64/1995 republicata si 78 bis din 2000 si a elimina orice raspundere a acestora pentru aceste incalcar!

1.7.3 Emiterea dispozitiei de restituire in natura

Tinand cont de punctele 1.7.1 si 1.7.2 de mai sus puteam sa analizam singurul act al lichidatorului PwC ce pare a fi facut cu buna credinta si respectand prevederile legii 10/2001 si HG 498/2003 – DISPOZITIA DE RESTITUIRE nr. 30/4709 din 4 iunie 2004.

Astfel, emiterea dispozitiei de restituire in natura a imobilului a fost facuta ca urmare a unei cereri exprese facuta de mine (cerere depusa in anexa acestui document) prin care am invocat prevederile art. 2.9 si art. 2 litera D din HG 498/2003 referitor la art. 2 alin. 2 din L 10/2001 care impun unitatii detinatoare solutionarea notificarii prin emiterea in regim de urgenta a deciziei/dispozitie de restituire in natura!

Asa cum sustin paratii in mod fals in intampinare, emiterea acestei decizii nu a fost legata de solutionarea unor procese multiple (ce in realitate au fost ridicate tardiv si in mod abuziv – „imobil nou”, „lipsa calitatii active”) ce au impiedecat solutia legala a restituirii ca urmare a revendicarii initiale (vezi argumentele legale de la punctul 1.1. referitoare la obligativitatea restituirii in natura a imobilului) **ci a fost**

impusa de prevederi imperative ale legii 10/2001 (solutionarea in regim de urgenta).

Este evident ca legea 10/2001 nu impune solutionarea problemei daca imobilul a trecut in patrimoniul statului cu titlu nevalabil (este o lege reparatorie pentru toate imobilele preluate abuziv in perioada 1945-1989) pentru a obtine restituirea in natura a imobilului ci doar confera o urgenta acestei solutionari ce devine obligatorie. Astfel aceasta dezlegare a fost necesara doar pentru a elimina argumentele ilegale si reaua credinta folosite de PwC si COMTIM pentru a refuza restituirea in natura a imobilului in scopul predarii acestuia catre Agrotorvis si impunerea despagubirilor catre noi din fondurile statului Roman!

1.7.4 Incalcarea art. 9 alin. 1 din Legea 10/2001

Asa cum am aratat la punctul 1.1 din acest document art. 9 alin. 1 din L 10/2001, impreuna cu completarile sale din art. 9.1 si 9.2. din HG 498/2003, impune restituirea imobilelor libere de orice sarcini! Dupa cum se poate constata din copia cartii funciare asa cum a fost eliberata dupa inscrierea titlului imobilului in favoarea noastra pe data de 30 iunie 2004, ipoteka executionala in favoarea Bancii Agricole cu nr. 4369/1999 pentru suma de 24.910.464.214 lei nu a fost radiata desi cadea in obligatia lichidatorului de a proceda la radierea acesteia. Remarcam ca in dispozitia de restituire nr. 30/4709 din 4 iunie 2004, lichidatorul PwC prin Dan Pascu a emis aceasta dispozitie cu pretentia ca este in conformitate si cu art. 9 alin (1) din Legea nr. 10/2001 dar nu a procedat la radierea ipotecii asa cum trebuia s-o faca inainte de restituirea imobilului!

Aceasta „mica scapare” a lichidatorului PricewaterhouseCoopers de a se conforma legii, a condus la un proces de radiere expresa a acestei ipoteci, ale carui cheltuieli sant din nou imputabile celui care a incalcat legea 10/2001 – PricewaterhouseCoopers! Onorariul de avocat de 500 de EURO pentru dosarul nr. 5298/COM/S/2004 a fost inclus in grila de calcul a daunelor pricinuite de ilegalitatile comise de PricewaterhouseCoopers!

Avand in vedere actiunile ulterioare ale PwC-ului si Agrotorvis-ului nu putem gresi speculand ca si aceasta scapare a fost intentionata pentru a proteja interesele financiare oneroase ale lui Agrotorvis.

1.7.5 Refuzul PwC-ului de a ne pune in posesie imobilul pe care ni l-au restituit

Daca incalcarea art. 9 alin. 1 din Legea 10/2001 ar parea doar o „greseala” inocenta a lichidatorului si o scapare a acestuia ce a condus la incalcarea legii 10/2001, evenimentele ce au urmat deciziei judecatorului Lidia Barac din 10 iunie 2004 de a scoate din cauza pe COMTIM si PwC si a introduce pe Agrotorvis pe baza unui act ilegal (contractul de cesiune de creanta) in cadrul dosarului nr. 7328/C/2003 de la

Curtea de Apel Timisoara (discutat pe larg la punctul 1.6.2 din acest document), nu lasa nici un fel de dubiu relativ la intentia lichidatorului PwC.

Astfel, in raspunsul la o comunicare din partea lui Agrotorvis (adresa nr. 881/28.06.2004 cu privire la imobilul situat in Timisoara, str. Dr. Liviu Gabor nr. 1), acelasi lichidator PwC, Dan Pascu, care a emis si dispozitia de restituire in natura a imobilului aduce la cunostinta lui Andrei Neciov (administrator Agrotorvis) următoarele:

„Incepend cu data de 10.06.2004, in opinia noastra, S.C. Comtim S.A. (in lichidare) nu mai are calitatea de administrator al imobilului situat in Timisoara, str. Dr. Liviu Gabor nr. 1, si prin urmare, nu mai poate incheia nici un fel de act cu privire la acest imobil. Incepend cu data aratata mai sus dumneavoastra ati devenit administratorul de fapt si de drept al imobilului ca efect al contractului de cesiune de creanta incheiat intre noi, fapt constatat si de instanta de judecata la termenul din data de 10.06.2004 in dos. nr. 7328/C/2003. Mai mult, am inceput demersurile pentru transferarea catre dumneavoastra a contractelor de utilitati si a angajatilor ce efectueaza paza acestui imobil, pentru ca dumneavoastra sa puteti indeplini netulburat atributiile de administrator”

Acest document, depus la anexa la paginile 55 si 56, **arata fara tagada intentia lichidatorului de a incalca, inca o data, legea 10/2001 si prevederile articolelor din aceasta lege pe care si-a bazat dispozitia de restituire nr. 30/4709 din 4 iunie 2004.** Astfel, asa cum prevede legea 10/2001, dispozitia in art. 2 mentioneaza astfel:

„ Art. 2

Prezenta dispozitie face dovada proprietatii asupra imobilului si constituie titlu executoriu dupa indeplinirea formalitatilor de publicitate imobiliara, potrivit prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 10/2001.

Punerea in posesie se va face dupa indeplinirea formalitatilor de publicitate imobiliara, prin proces-verbal de punere in posesie.”

Se constata ca PwC-ul are capacitatea de a gasi si copia articole din lege, problema survine doar cand trebuie sa si aplice aceste articole!

Astfel dupa indeplinirea formalitatilor de publicitate imobiliara, am notificat PwC-ul ca vom trece la luarea in posesie a imobilului, in conformitate cu prevederile legii 10/2001. Notificarea transmisa pe data de 1 iulie 2004 si depusa personal la biroul PwC-ului din Timisoara a fost urmata de un raspuns din partea lichidatorului PwC, Dan Pascu, pe data de 2 iulie 2004 (inclus in anexa la pagina 58) prin care acesta ne aviza ca potrivit incheierii din 10 iunie 2004 in dosarul nr. 7328/C/2003 si a adresei nr. 881/28.06.2004 din partea lui Agrotorvis , S.C. COMTIM S.A. (in lichidare) nu mai are nici un drept cu privire la imobilul revendicat si nici nu mai are acces la acest imobil!

Ulterior, a fost introdus un alt document in multiplele litigii ce au urmat acestei ilegalitati, care sub denumirea de „Proces-Verbal de Predare Primire” arata ca pe

data de 2 iulie 2004 COMTIM, prin lichidatorul PwC-ului Dan Pascu a predat cheile imobilului lui Andrei Neciov de la Agrotorvis!

Reamintim ca toate aceste ilegalitati au fost comise de PwC pe baza unui singur argument, incheierea din 10 iulie 2004 a judecatorului Lidia Barac, incheiere in care s-au incalcat multiple articole de procedura si prevederi ale Legii 10/2001 combinate cu ulterioare sustrageri de documente si introduceri de documente in dublu!

In mod uimitor, acelasi judecator Lidia Barac, in decizia civila nr. 1677 din data de 15 iulie 2004 (au fost necesare trei saptamani pentru a se da aceasta decizie! – depusa la anexa la paginile 64 pana la 67 inclusiv) din dosarul nr. 7328/C/2003 de la Curtea de Apel Timisoara, referitor la capatul nostru de cerere relativa la evacuarea neconditionata a paratei (ramasa doar Agrotorvis ca urmare a incheierii din 10 iunie 2004) din imobil, il considera prematur formulat precizand urmatoarele:

„Sub toate aceste aspecte, Curtea nu poate retine o culpa a paratei, de natura a conduce la savarsirea unui fapt sau act ilicit de impiedicare a reclamantilor de a intra in posesia imobilului in conditiile Legii nr. 10/2001”

Astfel, **chiar si judecatorul Lidia Barac**, raspunzatoare de decizia aberanta din Incheierea din 10 iunie 2004, **considera ca impiedicarea noastra de a intra in posesia imobilului este un act ilicit in conditiile Legii 10/2001**. Cu toate acestea, intentia PwC-ului si a lui Agrotorvis a fost tocmai acest act ilicit ce in mod ironic este motivat prin decizia aceluiasi judecator, Lidia Barac.

Astfel pe data de 6 iunie 2004, in prezenta televiziunii TVR si a jurnalelor locale am fost impiedicati sa intram in posesia imobilului aflandu-ne in fata unei usi inchise.

Ca urmare a acestui refuz ilicit, am procedat la executarea silita a dispozitiei de restituire nr. 30/4709 din 4 iunie 2004 in sensul punerii in posesie si a recuperarii onorariului si a cheltuielilor de executare silita imobiliara prin intermediul executorului judecatoresc Milici Gheorghe. Astfel pe data de 22/07/2004 am fost pus in posesia imobilului restituit prin intermediul executorului judecatoresc. Cheltuielile de executare silita imobiliare ce nu pot fi percepute de la COMTIM fiind in lichidare sant responsabilitatea integrala a celui care a initiat aceasta fapta ilicita, PricewaterhouseCoopers. **Suma de 50.000.000 lei ca onorariu al executarii silita a fost adaugata la grila de calcul a daunelor pe care le pretindem in acest litigiu.**

PwC-ul in parteneriat cu Agrotorvis au initiat doua procese ca urmare a executarii silita, un proces la Judecatorie dosar nr. 10278/27.07.2004 contestatie a executarii si un proces la Curtea de Apel dosar nr. 6776/C/2004 impotriva incheierii nr. 1337 din 14 iulie 2004 (aceasta incheiere este depusa la anexa la pagina 68). In ambele procese contestatiile lui Agrotorvis si PwC au fost respinse dar pentru a continua sicanarile in justitie acestia au facut recurs in ambele procese!

1.8 Rezumatul actiunilor ilicite si faptele culpabile ale PwC

Din cele relevate mai sus, impreuna cu dovezile aduse prin documentele depuse in cele doua anexe, este evident ca PricewaterhouseCoopers este principalul arhitect si principalul vinovat pentru actiunile ilicite comise. Este imposibil sa consideram ca PwC, se poate sustrage de la responsabilitatea actiunilor întreprinse ascunzandu-se in spatele societatii in lichidare COMTIM. Este evident ca **principalul arhitect din PwC, este Emilian Radu**, semnatat al majoritatii documentelor prezentate (in principal al refuzului ilegal al restituirii din august 2001 si al contractului de cesiune de creanta din 13 decembrie 2001). Acesta a fost secondat la momentul respectiv de **Radu Bufan**, lichidatorul in Timisoara al COMTIM-ului si mai recent de **Speranța Munteanu**, Director al departamentului Lichidări (rolul sau va fi prezentat in continuare) si **Dan Pascu**, noul lichidator al COMTIM-ului in Timisoara, foarte activ in actiunile ilicite din 2004.

Rezumand cele prezentate pana aici, actiunile ilicite ale lichidatorilor PwC au incalcat următoarele prevederi ale legii:

- art. 20 alin 1. din Legea 10/2001 cu completarile din normele metodologice HG 498/2003
- art. 7 alin 1. din Legea 10/2001 cu completarile din normele metodologice HG 498/2003
- art. 1 pct f din HG 498/2003
- art. 9 alin. 1 din Legea 10/2001 si art. 9.1 si 9.2 din HG 498/2003
- art. 23 alin. 4 din Legea 10/2001 si art. 23.4, 23.7 si 23.8 din HG 498/2003
- art. 42 alin 2 din Legea 10/2001
- art. 102 alin. 5 din Legea 64/1995 republicata
- art. 10 alin. a din Legea 78 bis din 2000

Avand in vedere multiplele incalcari ale legii efectuate de PwC ar fi mai usor sa enumer singura actiune care s-a conformat legii 10/2001 in cazul imobilului revendicat, aceasta fiind emiterea dispozitiei de restituire in natura, facuta in cadrul unor prevederi legale imperative! Dar, cum am aratat mai sus pana si aceasta „scapare” (in contextul multiplelor incalcari ale legii) a PwC-ului s-a dovedit a fi doar o viclenie, PwC incercand sa renege decizia irevocabila (art. 23 alin. 8 din HG 498/2003) pe care PwC-ul insusi a emis-o.

In continuare vom arata motivele atat ale ilegalitatilor comise si faptelor culpabile cat si motivul probabil al acestei schimbari de ultima ora.

2. Interesele financiare, principalul motiv al ilegalitatilor

2.1 Interesul financiar al PwC-ului in lichidarea COMTIM

Lichidatorul are un interes financiar evident in vanzarea unei portiuni cat mai importante din activele firmei in lichidare, deoarece **comisionul lichidatorului este**, in general, **un procentaj din valoarea activelor pe care le valorifica**. In mod

evident, in cazul de fata, acest lichidator, PwC, a decis sa valorifice un imobil revendicat ce se gasea doar in administrarea COMTIM-ului si ce nu putea fi inclus conform prevederilor legii 10/2001 (asa cum am aratat la punctul 1.1 din acest document) in averea debitorului, nefiind advers la cresterea comisionului pe care l-ar obtine in acest fel. In acelasi timp, este evident ca **partenerii PwC sunt remunerati pe baza comisioanelor obtinute (de ex. Emilian Radu) ceea ce atrage un conflict de interese in respectarea prevederilor legii cand acestea au ca rezultat un câștig financiar mai scazut pentru factorul de decizie.**

2.1.1 Opinia Speranței Munteanu

In luna martie 2004, ca urmare a unei cereri de investigatie jurnalistica pe care am facut-o ziarului Evenimentul Zilei, Editia de Vest, Speranța Munteanu replica in felul urmator acuzatiilor pe care le-am adus PwC-ului legate de cedarea drepturilor litigioase si incercarea de instrainare a imobilului catre Agrotorvis prin intermediul contractului de cesiune de creanta (discutat pe larg in acest document la punctul 1.5):

„In ceea ce priveste pretul negociat cu firma Agrotorvis pentru aceasta cesiune aceasta are in vedere riscurile pe care si le-a asumat aceasta firma prin contract si posibilitatea indepartata de a dobandi (vreodata) acest imobil. Cedarea acestor drepturi este in avantajul creditorilor deoarece alternativa este potential 0. Comparatia trebuie facuta intre sansa discutabila de a obtine un pret mai mare in viitor si **un pret concret obtinut acum**. In plus, un alt avantaj pentru creditorii Comtim rezida in economia facuta cu privire la cheltuielile lichidării deoarece in urma acestui contract Comtim si-a pastrat dreptul de a folosi in continuare cladirea in litigiu ca sediu al operatiunilor de lichidare pana la finalizarea acestora. Luand in considerare preturile de pe piata imobiliara a Timisoarei aceasta inseamna o economie asupra cheltuielilor de administrare a lichidării de aprox. 150.000 USD”

Punctual trebuie sa remarcam următoarele – **PwC-ul considera ca:**

- **respectarea legii 10/2001** ce interzice introducerea imobilelor revendicate in averea debitoarei „**este o alternativa cu potential 0**”
- **vanzarea subevaluata** este ca urmare a posibilitatii de a obtine „**un pret concret acum**”
- refuzul ilegal al restituirii imobilului, pentru a crea o **situatie litigioasa** reprezinta „**o economie facuta cu privire la cheltuielile lichidării** deoarece in urma acestui contract Comtim si-a pastrat dreptul de a folosi in continuare cladirea in litigiu ca sediu al operatiunilor de lichidare pana la finalizarea acestora”
- **economia cheltuielilor de administrare a lichidării** este evaluata de directorul sectiei de lichidari a PwC-ului la **150.000USD**

2.2 Interesele financiare ale tertilor

2.2.1 Subinchirierea imobilului in beneficiul tertilor

Dupa cum arata Protocolul (introdus in anexa la pagina 17) incheiat intre COMTIM (in lichidare) reprezentat prin Emilian Radu, Agrotorvis reprezentat prin Renato Andretta si COMTIM Group reprezentat prin Nicolae Cojocaru, imobilul a carei restituire a fost refuzata ilegal de PwC (din nou Emilian Radu) a fost subinchiriat celor care au cumparat active ale COMTIM-ului de la lichidatorul PwC.

Astfel prin acest contract de subinchiriere, intocmit dupa 13 decembrie 2001 (probabil in aceeași luna) pe o durata de doi ani (a se remarca aceasta durata clar definita) **imobilul a fost pus la dispozitia gratuita a lui Agrotorvis** (ce semnase deja cesiunea de creanta așa cum se poate citi in document) si **pus la dispozitia lui COMTIM Group in schimbul cheltuielilor.**

Durata specificata de Emilian Radu pentru aceasta galanta subinchiriere a imobilului, a carui restituire a refuzat-o ilegal cu argumente aberante, **arata convingerea ca litigiul ilegal astfel creat nu se va rezolva in doi ani** si chiar in mod optimist, prevede posibilitatea ca in cazul unei prelungiri a acestuia, ca acest contract de subinchiriere sa fie prelungit prin acordul partilor!

Excluzand posibilitatea ca acesti lichidatori, ce nu reusesc sa respecte niste prevederi clare ale legii (atunci cand acestea sunt adverse castigului propriu financiar) ar avea capacitati premonitoare, putem remarca ca expirarea celor doi ani ne aduce chiar in apropierea inceputului lui 2004! Astfel singurul act legal al lichidatorului, legat de imobilul revendicat, **dispozitia de restituire, pare sa fi fost semnalul ca lichidarea COMTIM-ului s-a incheiat si PwC-ul nu mai are nevoie de spatiul din imobil.**

2.2.2 Agrotorvis

Interesele financiare urmarite de Agrotorvis prin perfectarea tranzactiei ilicite ce reprezinta contractul de cesiune de creanta sunt evidente:

- obtinerea unui imobil ultra-central, intr-o stare foarte buna (in anul 2001) la un aproximativ 11% din valoarea reala (pret platit 80.000USD si cheltuieli litigioase fata de peste 736.000USD valoare conferita de lichidator – vezi punctul 1.5.2.2 din acest document)
- utilizarea cu titlu gratuit din decembrie 2001 pana in iulie 2004 al etajului 2 al imobilului revendicat (vezi punctul 2.2.2 din acest document)

Singura primejdie in calea scopurilor urmarite de Agrotorvis ar fi posibilitatea ca legea sa fie respectata intr-o tara cu nivelul de coruptie cunoscut al Romaniei (in mod ironic, PwC-ul este cel prezinta rapoarte anuale ale nivelului coruptiei in Romania)!

2.2.2.1 Opinia lui Dan Pascu

Este necesar sa facem apel la un document extrem de interesant, pus la dispozitie in litigiile legate de contestarea executarii de catre Agrotorvis si anume documentul din

29.06.2004 semnat de lichidatorul PwC, Dan Pascu – raspuns la adresa 881/28.06.2004 din partea lui Agrotorvis. Acest document este depus in anexa la paginile 55 si 56.

In acest document, Dan Pascu confirma interesul principal al lui Agrotorvis cand a intrat in contractul de cesiune de creanta (pagina a 2-a a documentului)

„Astfel, SC Agrotorvis SRL a platit un pret de 80.000USD cu speranta de a realiza un câștig...”

In acelasi document, este necesar sa subliniem tonul conciliator pe care-l foloseste PwC-ul fata de Agrotorvis si incercarea timida de a explica dispozitia de a restitui in natura imobilul. Acest ton arata o relatie „speciala” de care se bucura Agrotorvis fata de PwC. Din document, este relevanta fraza in care Dan Pascu pentru a motiva sustinerea sa ca PwC-ul nu a incalcat prevederile Contractului de Cesiune de Creanta declara ca **„Intelegerea partilor nu poate contraveni prevederilor legale”!** In continuare, constata Dan Pascu, probabil relativ la acuzațiile aduse de Agrotorvis referitoare la respectarea de catre PwC a unor dispozitii legale (trebuie mentionat ca Agrotorvis a introdus acest document in instanta dar nu si comunicarea initiala, adresa 881/28.06.2004 catre PwC din partea lui Agrotorvis!) *„In consecinta, situatia asa-zisa defavorabila nu este o consecinta a conduitei S.C. Comtim S.A. (in lichidare), ci este un efect al aplicarii unor prevederi legale imperative”*. Se releva deci, ca **aplicarea unor prevederi legale reprezinta pentru Agrotorvis o situatie defavorabila!** Dupa cum am aratat la paragraful 2.2.2 singurul obstacol in realizarea unui profit imens de catre Agrotorvis este legea!

In urmatorul paragraf, al aceluiasi document, Dan Pascu numeste pe unul din arhitectii actiunilor ilegale legate de imobilul revendicat pe „DI.prof.univ.dr. Florin Scriciu” pe ale carui opinii PwC-ul s-a bazat (reamintim ilegalitățile relevate la punctul 1.6.2 din acest document care le-au avut ca personaj principal tot pe av. Scriciu)!

Tonul apologetic este susținut de Dan Pascu prin opinia acestuia si a PwC-ului ca *„Incepand cu data de 10.06.2004, in opinia noastra, S.C. Comtim S.A. (in lichidare) nu mai are calitate de administrator al imobilului situat in Timisoara str. Dr. Liviu Gabor nr. 1, si prin urmare, nu mai poate incheia nici un fel de act cu privire la acest imobil. Incepand cu data aratata mai sus dumneavoastra ati devenit administratorul de fapt si de drept al imobilului ca efect al contractului de cesiune de creanta incheiat intre noi, fapt constatat si de instanta de judecata la termenul din data de 10.06.2004 in dos. nr. 7328/C/2003”*. Astfel, PwC-ul prin Dan Pascu, punând inca o data inaintea prevederilor Legii 10/2001 interesele financiare ale lui Agrotorvis pregateste asa zisul transfer al posesiunii (document depus in anexa la pagina 59), la o zi dupa ce am cerut sa fim pusi in posesia imobilului restituit (2.07.2004) ca urmare a dispozitiei de restituire nr. 30/4709 din 4.06.2004. Astfel **PwC-ul incalca in folosul lui Agrotorvis si prevederile art 2. a dispozitiei date si art. 23 alin 4 din Legea 10/2001 si normele de aplicare ale respectivului articol din HG 498/2003.**

2.3 Subevaluarea si interesele financiare

Asa cum arat la punctul 1.5.2 din acest document potrivit art. 10 alin a din Legea 78 bis din 2000, stabilirea cu intentie, a unei valori diminuate, fata de valoarea comerciala reala, a bunurilor apartinand agentilor economici la care statul este actionar, savarsita de cei care au atributii de conducere, administrare sau de gestionare (lichidatorii fiind inclusi in aceste categorii) reprezinta o infractiune asimilata cu infractiunea de coruptie.

In cazul unei lichidari, o astfel de stabilire a unei valori diminuate este prevenita prin obligativitatea publicarii tranzactiilor efectuate in ziarele locale de larga difuzare (art. 102 alin 4 din legea 64/1995 republicata).

Contractul de cesiune de creanta a incalcat nu numai multiple prevederi ale legii 10/2001 si HG 498/2003 dar si ale legii 64/1995 republicata si Legii 79 bis din 2000. Emilian Radu si PricewaterhouseCoopers au dorit si au procedat la incalcarea multiplelor prevederi ale legii pentru a oferi doar lui Agrotorvis (si grupului de investitori italieni reprezentati de Renato Andretta) in exclusivitate posibilitatea unui profit imens in schimbul coruperii statului de drept in Romania!

2.4 Rezumatul intereselor financiare obtinute si urmarite si legatura cu daunele pretinse

Pe scurt, din toate aspectele relevate in cadrul punctului 2, din documentele depuse in anexa si din declaratiile lichidatorilor PwC putem sa rezumam in felul urmator:

A. obiective financiare atinse

- a. introducerea imobilului revendicat in averea debitorului (80.000USD)
- b. utilizarea imobilului in mod gratuit in cadrul activitatii de lichidare
- c. finantarea cheltuielilor litigioase legate de imobil prin Agrotorvis
- d. asigurarea folosintei gratuite a etajului 2 al imobilului de catre Agrotorvis
- e. eliminarea cheltuielilor pentru intretinerea imobilului prin subinchirierea unei portiuni din acesta lui Comtim Group

B. obiective financiare neatinse

- a. asigurarea unui profit imens prin transferul imobilului catre Agrotorvis (in acest moment Agrotorvis pretinde in mod ilegal imbunatatirile aduse imobilului in ideea ca vor obtine 5 miliarde de lei pentru a-si acoperi cheltuielile facute in tranzactia ilegala cu COMTIM si cheltuielile de reprezentare in diversele litigii)

Din cele de mai sus, si din toate aspectele prezentate la punctul 2 este evident ca **„economiiile” mentionate de Speranța Munteanu si folosinta gratuita a imobilului asigurata de catre marimosul PwC in favoarea lui Agrotorvis, respectiv Comtim Group s-au efectuat in detrimentul proprietarului de drept al acestui imobil!**

Dupa cum marturiseste Speranța Munteanu, exista un raport de cauzalitate intre fapta cauzatoare, respectiv refuzul ilegal al restituirii imobilului, si economiile obtinute din neplata unei chirii legale catre proprietarul imobilului, asa cum le-am propus lichidatorilor in oferta noastra (document depus in anexa la paginile 5 si 6) ca urmare a refuzului restituirii imobilului de catre Emilian Radu.

In 25 septembrie 2001, am raspuns refuzului ilegal al lui Emilian Radu in felul urmator (document la anexa paginile 5 si 6)

„ – vi se garanteaza, in caz de restituire, inchirierea imobilului pana la terminarea lichidarii, chiria, negociabila, urmand a fi aceea a pietei (cca. 20 USD/mp/luna)”

Dupa cum am aratat la punctul 1.4 din document, **PwC-ul intocmise deja un act referitor la acest imobil cu Agrotorvis inainte ca noi sa trimitem acest raspuns.** In schimb, trebuie sa subliniem ca PwC-ul, prin acelasi document, a fost avizat ca le vom pretinde daunele pricinuite de ilegalitatile pe care le vor comite:

„Va rog sa luati act ca nerespectarea termenului va determina actionarea dvs. in judecata si pretinderea unor despagubiri echivalente cu chiria de care clientii mei sunt lipsiti incepand cu a 60-a zi de la data notificarii.”

Astfel **daunele ce ne-au fost pricinuite ca urmare a ilegalitatilor comise de lichidatorul PricewaterhouseCoopers reprezinta suma de 19.155.756.180 lei pentru chiria** de care am fost lipsiti incepand cu a 60-a zi de la data notificarii si pana in data de 22 iulie 2004 cand am luat imobilul in posesie. In acelasi timp cerem **o dobanda de 3% anual pentru suma respectiva calculata lunar ce reprezinta suma de 786.389.527 lei.**

3. Concediile fara plata si prezenta mea absolut necesara in Timisoara

Asa cum am cerut in anexa la cererea de chemare in judecata, incalcarile repetate ale legii efectuate de lichidatorul PricewaterhouseCoopers si litigiile provocate de aceste incalcarii **au necesitat multiple deplasari in Romania.** In cadrul acestui proces am pretins daunele cauzate datorita deplasarilor mele din Ottawa, Canada pana in Timisoara incepand cu iunie 2003.

Este esential sa subliniez de la inceput, ca **in toate litigiile legate de revendicarea imobilului subsemnatul Eugen Szekely, am fost, spre deosebire de fratele meu Gratian Szekely, partea activa atat prin finantarea si acoperirea tuturor cheltuielilor pricinuite de aceste litigii cat si in privinta deciziilor luate in aceste procese.**

Eu am fost cel care am gasit si i-am angajat pe fiecare dintre avocatii care m-au reprezentat, m-am ocupat de gasirea unui executor judecatoresc si inscrierea titlului imobilului in cartea funciara. De asemenea, am fost cel care a compus absolut toate documentele, care au fost semnate de fratele meu si depuse la respectivele dosare! In acest fel colaborand cu fratele meu care ma reprezenta intr-adevar in Timisoara, am reusit sa limitez la numai 5 numarul deplasarilor facute in scopul obtinerii imobilului revendicat!

Cele 5 deplasari facute in intervalul dintre iunie 2003 si septembrie 2005, a caror cheltuiala (biletele de avion) si pierdere cauzata (zilele de concediu fara plata pe care am fost nevoit sa le iau) a fost introdusa in nota atasata cererii de chemare in judecata au fost absolut esentiale conform motivelor pe care le prezentam in continuare:

A. iunie 2003

Contrar afirmatiilor facute de parati, din 5 aprilie 2003 in ambele litigii relative la imobilul pe care-l revendicam nu mai eram reprezentat de nici un avocat!. La aceasta data, datorita actiunilor contrare intereselor mele si dovezilor de fraternizare cu reprezentantii COMTIM si PwC, l-am concediat pe avocatul Constantin Gheorghe Popa care ma reprezenta pana la data respectiva (un dosar impotiva av. Popa a fost inaintat Politiei Judetene Timiş). In perioada respectiva am angajat un nou avocat pe Simona Croitoru

De asemenea, ca **urmare a cererii facute de mine de repunere pe rol a procesului suspendat de la Curtea de Apel Timisoara dosar nr. 8532/2000 m-am prezentat in fata Curtii, fara avocat, pentru a sustine cererea facuta.** Instanta a incuviintat, pe data de 3 iunie 2003 repunerea pe rol a acestui litigiu.

B. septembrie 2003

Ca urmare a deciziei judecatorului Aurora Bihoi din 13 iunie 2003 in cadrul dosarului 648/C/2003 de la Tribunalul Timiş, care ne-a ignorat in mod flagrant dovezile depuse la dosar pentru a da câştig de cauza COMTIM-ului si PwC-ului, pretinzand, fara sa motiveze, ca nu am fi facut dovada identitatii intre Ionas Klein si Eugen Klein (vezi punctul 1.7.2 din acest document), **am conferit cu si apoi l-am angajat pe avocatul Dumitru Gant sa ne reprezinte in litigiile ce au ca scop obtinerea imobilului revendicat.**

De asemenea, am fost prezent in Curte la Judecatoria Timisoara in procesul pentru constatarea si reafirmarea identitatii intre Eugen Klein si Ionas Klein – dosar nr. 7606/2003.

C. aprilie 2004

Ca urmare a incheierii efectuate la Curtea de Apel in cadrul dosarului 8532/C/2000 din 24 martie 2004 (vezi punctul 1.6.1) in care in mod fals s-a consemnat ca Agrotorvis a preluat COMTIM, **am depus la acest dosar un document prin care am relevat ca aceasta constatare falsa este menita sa acopere ilegalitatile comise de PwC in interesul financiar al Agrotorvis si am cerut Curtii sa respecte art. 16 din Constitutia Romaniei si sa aplice in mod egal legea chiar cand exista un interes financiar evident in cauza.** Ca urmare a acestei cereri m-am prezentat in Curte sa sustin aceasta cerere facuta in nume propriu si sa lupt pentru apararea drepturilor mele. Dupa cum am aratat anterior, Instanta pe data de 23 aprilie 2004, prin decizia civila nr. 347 (anexa paginile 29 la 36) a constatat ca imobilul a fost preluat fara titlu valabil de catre Statul Roman.

In aceasi perioada, ca urmare a deciziei mai sus mentionate, **am avut o intalnire cu Dan Pascu si Ovidiu Covasala la sediul COMTIM (in lichidare), respectiv**

imobilul revendicat, in care le-am expus pozitia mea ca urmare a deciziei civile nr. 347.

D. iulie 2004

Ca urmare a noi incalcari, vadit intentionate, a art. 9 alin. 1 din L 10/2001 (vezi 1.7.4 din acest document) de catre PwC care a „uitat” sa radieze din CF ipoteca luata de dansii, **a trebuit sa fac o cerere scrisa depusa personal la Cartea Civila pentru a impune inscrierea titlului in favoarea noastra ca urmare a deciziei de restituire in natura a imobilului. Cu inscrisul in CF, asa cum am aratat la punctul 1.7.5, am incercat sa ma prevalez de drepturile conferite de art. 2 din dispozitia de restituire si art 23 alin. 4 din Legea 10/2001 pentru a intra in posesia imobilului restituit de lichidatorul COMTIM, PwC.** Ca urmare a incalcarii legii de catre PwC aceasta punere in posesie imperativ legala mi-a fost negata ceea ce **m-a condus la initierea procesului de executare silita si angajare in acest sens a executorului judecatoresc Gheorghe Milici.**

E. august 2004

Ca urmare a sicanelor create de catre PricewaterhouseCoopers, cel care in mod ironic a incalcat in mod repetat Legea 10/2001, in pastrarea intereselor oneroase ale lui Agrotorvis **am fost obligat sa ma intorc in Timisoara pentru a raspunde contestatiei executarii facute in dosarul nr. 10278/2004 la Judecatorie si contestatiei incheierii facute la Curtea de Apel!** Astfel **am fost nevoit sa negociez si sa inchei un nou contract pentru cele doua contestatii legate de executare silita pentru punerea in posesie a imobilului si pentru radierea ipotecii din cartea funciara cu domnul avocat Dumitru Gant.**

Din cele de mai sus, este evident ca **prezenta mea a fost necesara si esentiala pentru obtinerea imobilului revendicat in cele cinci ocazii enumerate.** Astfel daunele pricinuite in aceste ocazii au fost calculate si reprezinta suma de 5.896 dolari canadieni pentru biletele de avion si suma de 44.289 dolari canadieni pentru cele 37 de zile lucratoare cat am fost nevoit sa imi iau concediu fara plata.

Pentru a dovedi valoarea daunelor pretinse, depunem la dosar copii dupa facturile biletelor de avion intre Canada si Timisoara si o dovada din partea firmei Ridgefallshouse care atesta concediile fara plata din perioadele respective si valoarea zilnica pierduta in cadrul contractului respectiv.

Considerand cele de mai sus si dovezile aduse, este evident ca argumentul paratelor ca aceste pretentii sunt neintemeiate nu reprezinta decat o incercare de a minimiza responsabilitatea ce le revine pentru actiunile ilicite comise de acestia. Consideram ca este exclus ca orice instanta de judecata la orice nivel sa dea curs acestei cereri facute de parati deoarece ar reprezenta o dezlegare viitoare periculoasa de la respectarea legii!

4. Degradarea si distrugerile cauzate imobilului intre 2001 si iulie 2004

Cum am relevat in cadrul considerentelor legale de la punctul 1.1 din acest document conform art. 41 alin. 1 si art. 41 alin. 2 din Legea 10/2001, **detinatorul imobilului este responsabil pentru degradarile si distrugerile cauzate imobilului intre data intrarii in vigoare a legii 10/2001 si predarea in posesie.** Deci conform L 10/2001 COMTIM si implicit PricewaterhouseCoopers sant responsabili pentru aceste pagube intre februarie 2001 si 22 iulie 2004! In plus **detinatorul, Comtim era obligat sa efectueze un proces-verbal privind starea de fapt a imobilului, in termen de 15 zile de la primirea notificarii, lucru ce a fost refuzat de catre PwC!**

Avand in vedere reaua credinta dovedita de PwC, relativ la procesul de revendicare a imobilului si incapacitatea acesteia de a respecta legea 10/2001, nu putem decat sa speculam ca aceasta incalcare a legii a fost facuta in scopul de a se sustrage responsabilitatilor ce ii revin prin art. 41. alin. 1! Acest lucru este evident si din intampinarea paratilor care considera ca procesul-verbal efectuat in legatura cu acelasi imobil revendicat, ca urmare a unei cereri de restituire in natura inaintata anterior Primariei, proces-verbal efectuat cu respectarea prevederilor legii 10/2001 nu este opozabil COMTIM-ului si PwC-ului, partilor care au incalcat legea in scopul sustragerii de la responsabilitatea conferita de catre lege!

Acest proces verbal a fost incheiat de catre reprezentatii Primariei pe data 11.06.2001 care au fost insotiti atat de Eugen Szekely cat si de Gratian Szekely si care au primit acces in cladire pentru a efectua constatarile necesare si a completa formularul tip folosit in cazurile similare de revendicare. Astfel sustinerea facuta de parati, ca mentiunile „apar a fi formale” este falsa deoarece ne aflam in fata unui document intocmit in conformitate cu prevederile legii 10/2001, pe care paratii au refuzat in mod repetat s-o respecte.

Este necesar sa relevam si **sustinerea intentionat falsa facuta de parati care pretind ca COMTIM a efectuat lucrari de „modernizare si consolidare a imobilului”**, ce au fost stabilite prin raportul de expertiza tehnica in constructii intocmit in dosarul nr. 7328/C/2003 al Curtii de Apel Timisoara. Acest argument este fals daca este raportat la cererea noastra, facuta in conformitate cu art 41 alin. 1 din L 10/2001, cerere de despagubiri pentru degradarile si distrugerile cauzate imobilului in perioada februarie 2001 si iulie 2004, deoarece **lucrarile relevate de parati au fost efectuate in 1984 (avand o vechime de 20 de ani!)** asa cum constata expertul in raportul mai sus mentionat (pagina 5 din raport):

„Din informatiile culese la fata locului de la personalul societatii, toate aceste lucrari s-au efectuat in anul 1984, avand o vechime de 20 de ani.”

La fel de **incorecta si falsa, este si sustinerea paratilor ca valoare totala a imbunatatirilor COMTIM de 5.081.785.787 lei ar reprezenta 21.5% din valoarea**

imobilului cand de fapt expertul in pagina 8 a raportului (in sectiunea concluzii) mentioneaza:

„Procentul corpurilor nou create este de 21.5%...”

Desi nu ar fi necesar sa explicitam paragraful de mai sus, **este evident ca este vorba de procentul corpurilor nou create**, ce este mult sub baremul de peste 50% din suprafata construita inițial pentru ca imobilul sa poata fi calificat de imobil nou in conformitate cu art 18 alin c din L 10/2001 si normele metodologice din HG 498/2003 (vezi punctul 1.7.1 din documentul de fata), si nu despre 21.5% din valoarea imobilului.

Constatam ca adevarul si realitatea dovedita nu stau in calea argumentelor paratilor!

Dorim sa precizam ca valoarea pretinsa a pagubelor de 10.000 EURO se refera asa cum aratam in raportul depus in anexa la distrugerile si degradarile pricinuite de neglijenta detinatorului si se refera la deteriorari semnificative la nivelul acoperisurilor ambelor cladiri (cu repercusiuni asupra zidariei de sub streasina), prezenta igrasiei in majoritatea demisolului, distrugerea completa a pavelor din curte, etc. Aceste degradari si distrugerii sunt un rezultat direct al actiunilor ilicite ale lui PricewaterhouseCoopers care incalcand repetat legea 10/2001 a incercat sa transfere imobilul lui Agrotorvis, intarziind predarea acestuia in posesia noastra pana in data de 22 iulie 2004.

Referitor la aceste daune legea 10/2001 este clara si formala, iar incalcarea ei, nu poate sa excluda pe COMTIM si arhitectul acestor incalcari, PwC, de la responsabilitatea ce le revine prin lege!

5. Cheltuielile cu telefonul si corespondenta

Mentinerea unui contact continuu in scopurile acestor multiple litigii reprezinta o nota telefonica importanta. De asemenea corespondenta cu diversele birouri din Statele Unite si Anglia ale lui PricewaterhouseCoopers in incercarea de a impune prin acestia respectarea legii de catre biroul din Romania a fost inutila dar costisitoare. Astfel cerem ca despagubiri doar pentru o mica parte din nota telefonica – 610 dolari canadieni si o parte din cheltuiala cu corespondenta – 696 dolari canadieni.

6. Scutirea acestei actiuni de taxa de timbru

Din cele prezentate in acest document si din dovezile depuse la dosar, este evident ca **aceasta actiune este legata de prevederile legii 10/2001 si ca atare beneficiaza in conformitate cu art. 51 alin 1 din Legea 10/2001 si 51.1 din HG 498/2003 de scutirea de taxa de timbru.**

Reiteram si in acest document aceasta cerere de scutire de taxa de timbru, deoarece inițial ni s-a cerut in mod inexplicabil o taxa de timbru umflata chiar relativ

la formula de calcul aplicabila in acest caz si definita prin legea 146/1997 -
428.222.000 lei!

Speram ca aceasta eroare sa nu fie o noua „scapare” menita sa ne „descurajeze” de la urmarirea drepturilor ce ne revin ca urmare a legii 10/2001

51. Art. 51) din lege:*

(1) Cererile sau actiunile în justitie, precum si transcrierea sau intabularea titlurilor de proprietate, legate de aplicarea prevederilor prezentei legi si de bunurile care fac obiectul acesteia, sunt scutite de taxe de timbru.

Norme metodologice:

51.1. Sintagma taxe de timbru vizează atât taxele judiciare de timbru, cât si timbrul judiciar aferent tuturor actiunilor sau cererilor generate de aplicarea legii.

7. Concluzii

Am considerat ca numeroasele incalcari ale legii 10/2001 si normelor sale de aplicare din HG 498/2003 efectuate de catre PricewaterhouseCoopers in legatura cu imobilul revendicat necesita o prezentare corecta, obiectiva, insotita de dovezile corespunzatoare pentru fiecare din argumentele oferite in cadrul acestui document voluminos.

Este esential sa relevam ca in mod constant atat in litigiile precedente (partial citate si in acest document) cat si in cel de fata, **modul de aparare al paratilor consta in falsificarea adevarului, utilizarea de argumente partiale si incomplete ce nu sunt sustinute de dovezi! Paratii arata o lipsa de interes in prevederile legii, a caror incalcari sunt argumentate prin rationamente aberante.**

Este important ca **Instanțele**, ce vor analiza acest caz, sa observe ilegalitatile comise in cadrul dosarului nr. 7328/C/2003 de la Curtea de Apel Timisoara (sustrageri de documente, introducerea ulterioara de documente suprapuse peste cele existente) si **sa se foloseasca de atributia activa a judecatorilor in a veghea ca aceste ilegalitati nu se vor repeta si in cadrul acestui dosar.** De asemenea avizam, ca vom prezenta acest caz, similar cu litigiile legate de actiunile ilegale ale lui PricewaterhouseCoopers, in mod public prin pagina Web www.pwcromania.com De asemenea, vom cataloga regulat filele din cadrul acestui dosar in incercarea de a combate orice incercare de corupere a acestui litigiu.

Este important ca Instanta sa elucideze conditiile in care in primul rand ni s-a impus o taxa de timbru, de la care santem scutiti in conformitate cu prevederile art. 51 din L 10/2001 si in al doilea rand pe ce criterii taxa de timbru pretinsa a fost umflata de la valoarea data de formula aplicabila altor litigii!

Consideram ca este esential ca Instanțele de judecata sa aplice prevederile art. 16 alin. 2 din Constitutia Romaniei in acest caz, **constatand ca PricewaterhouseCoopers nu este mai presus de lege.**

In drept:

- art. 20 alin 1. din Legea 10/2001 cu completarile din normele metodologice HG 498/2003
- art. 7 alin 1. din Legea 10/2001 cu completarile din normele metodologice HG 498/2003
- art. 1 pct f din HG 498/2003
- art. 9 alin. 1 din Legea 10/2001 si art. 9.1 si 9.2 din HG 498/2003
- art. 23 alin. 4 din Legea 10/2001 si art. 23.4, 23.7 si 23.8 din HG 498/2003
- art. 42 alin 2 din Legea 10/2001
- art. 51 din Legea 10/2001
- art. 102 alin. 5 din Legea 64/1995 republicata
- art. 10 alin. a din Legea 78 bis din 2000
- art. 998-999 C.civ

Eugen Szekely
Ottawa, Canada

prin mandatat
Nicoleta Georgescu

Nota – anexele pot fi studiate prin pagina [Coruptia din Romania – in direct pe Web http://www.geocities.com/pwcromania/rblog.html](http://www.geocities.com/pwcromania/rblog.html)

ANEXE:

- refuzul restituirii in natura a imobilului revendicat – document semnat de Emilian Radu pentru PwC, nedatat si primit in 16 august 2001 - pag. 1 si 2
- incheiere din 18 .03 2004 dosar nr.7328/C/2003 Curtea de Apel Timisoara - pag. 3 si 4
- raspunsul nostru la refuzul restituirii in natura a imobilului revendicat – datat 25 septembrie 2001 – pag 5 si 6
- anunutul de vânzare a unui pachet de active apartinand COMTIM publicat in Renașterea Banateana pe 16 noiembrie 2004 – pag.7
- scrisoarea adresata judecatorului sindic Rodica Marghescu relativa la incercarea de vânzare deghizata a imobilului – pag. 8
- cerere de confirmare a unei cesiuni de creanta semnata de Radu Bufan, lichidator PwC – pag. 9
- incheierea nr. 2355/CC din dosar nr. 12160/com/s/2001 din 13 decembrie 2001, prin care se aproba de judecator Rodica Marghescu cesiunea de creanta – pag 10 si 11

- articol pe marginea cazului aparut in Evenimentul Zilei editia de Vest pe data de 11 februarie 2003, in care Radu Bufan sustine ca tranzactia anuntata pe data de 16 noiembrie 2001 a fost retrasa – pag.12
- contractul de cesiune de creanta pentru „drepturile litigioase” – pag 13 pana la 16
- protocolul de subinchiriere al imobilului – pag 17
- documentul de transfer al imobilului de la ICRAL la Comtim – pag.18 si 19
- intampinarea depusa la Tribunalul Timiș in cadrul dosarului nr. 648/C/2003 pentru sedinta din 27 martie 2003 (pagina 1, 8 si 9) ce se refera la evaluarea imobilului de catre Emilian Radu – pag. 20, 21 si 22
- incheierea din 24 martie 2004 in dosarul 8532/C/2000 de la Curtea de Apel Timisoara in care se interpreteaza contractul de cesiune de creanta ca preluarea COMTIM-ului de catre Agrotorvis – pag.23
- motivele in fapt si in drept care au stat la baza pronuntarii sentintei civile nr. 1137/24.01.2000 din dosarul nr. 16.356/1999 Judecatoria Timisoara – pag 24 si 25
- motivele in fapt si in drept care au stat la baza pronuntarii sentintei civile nr. 2254/A/14.09.2000 din dosarul nr. 5974/C/2000 Tribunalul Timis – pag 26, 27 si 28
- decizia definitiva si irevocabila nr. 347 in dosar nr. 8532/C/2000 de la Curtea de Apel Timisoara, relativa la preluarea de catre Statul Roman fara titlu valabil al imobilului in 1950 – pag. 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36
- dispozitia de restituire in natura a imobilului revendicat, nr. 30/4709 din 4 iunie 2004 (fiind o copie a originalului are stampile, numar de inregistrare si semantura contrar celei care a fost introdusa ca dublura la acelasi dosar nr. 7328/C/2003) – pag. 37, si 38
- documentul lui Dan Pascu depus in dosarul de la Curtea de Apel pe data de 4 iunie 2004, prin care se consemneaza printre altele ca avocatului Scrieciu i s-a retras mandatul de reprezentare a COMTIM in problema imobilului revendicat incepand cu 4 iunie 2004 – pag. 39 si 40
- scrisoare din partea PwC catre avocatul Scrieciu prin care este avizat ca i s-a retras mandatul de reprezentare a COMTIM in orice probleme legate de imobilul revendicat, incepand cu 4 iunie 2004 – comunicarea este data 4 iunie 2004 – pag. 41
- precizari ale lui Dan Pascu, PwC, depuse la dosar pe data de 8 iunie 2004 in care se mentioneaza inca o data ca avocatului Scrieciu i s-a retras

imputernicirea sa reprezinte COMTIM din data de 4 iunie 2004 inclusiv – pag. 42

- concluzii scrise depuse de av. Florin Scriciu in care face referinta la documentul sustra din dosar si la documentul aparut, numerotat in dublu, depus in dosar 7328/2003 la Curtea de Apel Timisoara – pag 43, 44, 45, 46
- documentele in dublu aparute in cadrul dosarului 7328/C/2003 (filele 256, 257 si 258 in dublu!) – pag. 47 si 48; 49 si 50; 51 si 52
- incheiere in sedinta publica din 10 iunie 2004 din dosar nr. 7328/C/2003, Curtea de Apel Timisoara, Sectia Civila – pag 53 si 54
- raspunsul PwC-ului catre Agrotorvis in care Dan Pascu admite ca tranzactia incheiata cu acestia a fost in scopul obtinerii unui profit pag. 55 si 56
- cererea facuta de Eugen Szekely lui Dan Pascu pentru a fi pus in posesia imobilului restituit, din 1 iulie 2004 – pag 57
- raspunsul PwC-ului din 2 iulie 2004 prin care refuza punerea in posesie, deoarece nu mai au acces la imobil – pag 58
- procesul verbal de predare primire intre Agrotorvis si PwC referitor la imobil, intocmit pe data de 02.07.2004 – pag. 59
- sentinta civila nr. 529 din 13 iunie 2003 in dosar nr. 648/C/2003 la Tribunalul Timiș, Sectia Civila – pag 60, 61, 62, 63
- sentinta civila nr. 1677 din 15 iulie 2004 in dosar nr. 7328/C/2003 la Curtea de Apel Timisoara, Sectia Civila – pag 64, 65, 66, 67
- incheierea nr. 1337 din 14.07.2004 de la Judecatoria Timisoara, incuvintand executare silita a punerii in posesie – pag 68
- comunicare din partea Parchetului de pe langa Curtea de Apel Timisoara referitoare la plangerea penala impotriva magistratului Lidia Barac – pag. 69
- cerere din 18.03.2004 a COMTIM prin av. Florin Scriciu in legatura cu obiectivele expertizei tehnice in dosar nr. 7328/C/2003 de la Curtea de Apel Timisoara – pag 70, 71
- extras de carte funciara nr. 425 din 30 iunie 2004 – pag 72
- cererea din 24 mai 2004 a lui Eugen Szekely catre PwC pentru emiterea deciziei de restituire in natura a imobilului – pag 73, 74, 75, 76, 77, 78

Inapoi la [Coruptia din Romania – in direct pe Web](http://www.geocities.com/pwcromania/rblog.html)
<http://www.geocities.com/pwcromania/rblog.html>